

บทที่ 3

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ในการวิเคราะห์ทางสถิติครั้งนี้ ผู้วิจัยได้เสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลเป็นลำดับขั้นดังนี้

ตอนที่ 1 ค่าสถิติพื้นฐาน

1.1 จำนวน และร้อยละของนิสิตนักศึกษาที่มีรูปแบบการอธิบายการมองโลกในแง่ดี และการมองโลกในแง่ร้าย จำแนกตาม เพศ ระบบการเรียนของสถานศึกษา และสาขาวิชาที่เรียน

1.2 คะแนนเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของคะแนนที่ได้จากแบบวัดการเผชิญปัญหา ทั้งสามแบบคือ แบบมุ่งจัดการกับปัญหา แบบแสวงหาการสนับสนุนทางสังคม และแบบหลีกเลี่ยง

ตอนที่ 2 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนของกลวิธีการเผชิญปัญหา จำแนกตามรูปแบบการอธิบายการมองโลกในแง่ดีและการมองโลกในแง่ร้าย และตัวแปรอิสระอื่นๆ ได้แก่ ความแตกต่างด้านเพศ ระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน สาขาวิชาที่เรียน ระบบของสถานศึกษาคือระบบเปิด-ระบบปิด

2.1 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนสามทางของกลวิธีการเผชิญปัญหาแบบมุ่งจัดการกับปัญหา

2.1.1 จำแนกตามรูปแบบการอธิบายการมองโลก เพศ และระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

2.1.2 จำแนกตามรูปแบบการอธิบายการมองโลก สาขาวิชาที่เรียน และระบบของสถานศึกษา

2.1.3 จำแนกตามรูปแบบการอธิบายการมองโลก เพศ และสาขาวิชาที่เรียน

2.2 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนสามทางของกลวิธีการเผชิญปัญหาแบบแสวงหาการสนับสนุนทางสังคม

2.2.1 จำแนกตามรูปแบบการอธิบายการมองโลก เพศ และระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

2.2.2 จำแนกตามรูปแบบการอธิบายการมองโลก สาขาวิชาที่เรียน และระบบของสถานศึกษา

2.2.3 จำแนกตามรูปแบบการอธิบายการมองโลก เพศ และสาขาวิชาที่เรียน

2.3 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนสามทางของกลวิธีการเผชิญปัญหาแบบหลักหนี

2.3.1 จำแนกตามรูปแบบการอธิบายการมองโลก เพศ และระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

2.3.2 จำแนกตามรูปแบบการอธิบายการมองโลก สาขาวิชาที่เรียน และระบบของสถานศึกษา

2.3.3 จำแนกตามรูปแบบการอธิบายการมองโลก เพศ และสาขาวิชาที่เรียน

การวิเคราะห์ข้อมูลนี้ผู้วิจัยใช้สัญลักษณ์ต่างๆ แทนความหมายดังนี้

n	หมายถึง จำนวนกลุ่มตัวอย่างในกลุ่มย่อย
N	หมายถึง จำนวนกลุ่มตัวอย่างทั้งหมดที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้
\bar{X}	หมายถึง คะแนนเฉลี่ย หรือค่าเฉลี่ยคะแนน
SD.	หมายถึง ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนน (Standard Deviation)
Med	หมายถึง ค่ามัธยฐาน
F	หมายถึง ค่าสถิติ เอฟ
P	หมายถึง ระดับความมีนัยสำคัญ
ns	หมายถึง ไม่มีนัยสำคัญ (nonsignificant)

การวิเคราะห์ข้อมูลในการวิจัยนี้ ได้ใช้โปรแกรมสำเร็จรูป SPSS for Windows ใช้การวิเคราะห์ความแปรปรวนสามทาง ถ้าพบว่าผลหลัก (main effect) มีนัยสำคัญที่ระดับ .05 ก็จะใช้วิธีการทดสอบค่าเฉลี่ยรายคู่ของ Dunnett's T3 ในกรณีที่ตัวแปรอิสระจำแนกมากกว่าหรือเท่ากับ 3 ระดับ ในกรณีที่พบว่ามีความสัมพันธ์ (Interaction effect) ระหว่างตัวแปร ผู้วิจัยใช้วิธีการเสนอเป็นกราฟแสดงความสัมพันธ์

ตอนที่ 1 ค่าสถิติพื้นฐาน

1.1 รูปแบบการอธิบายการมองโลก

ตารางที่ 4 การจำแนกกลุ่มตัวอย่าง ผู้ที่มีรูปแบบการอธิบายการมองโลกในแง่ดี และการมองโลกในแง่ร้าย

คะแนนมิติแห่งแหล่งกำเนิดของสาเหตุ (Med=4.62)	คะแนนมิติแห่งความสม่ำเสมอ(Med=4.69)	คะแนนมิติแห่งความทั่วไป(Med=4.50)	
		น้อยกว่าค่ามัธยฐาน	มากกว่าค่ามัธยฐาน
น้อยกว่าค่ามัธยฐาน	น้อยกว่าค่ามัธยฐาน	217 ^P	76
	มากกว่าค่ามัธยฐาน	38	45
มากกว่าค่ามัธยฐาน	น้อยกว่าค่ามัธยฐาน	42	45
	มากกว่าค่ามัธยฐาน	86	194 ^O

^P หมายถึง นิสิต/นักศึกษาที่มีรูปแบบการอธิบายเกี่ยวกับสถานการณ์ทั่วไปในลักษณะมองโลกในแง่ร้าย

^O หมายถึง นิสิต/นักศึกษาที่มีรูปแบบการอธิบายเกี่ยวกับสถานการณ์ทั่วไปในลักษณะมองโลกในแง่ดี

จากตารางที่ 4 แสดงให้เห็นว่า ผู้ที่มีคะแนนรูปแบบการอธิบายการมองโลกในทั้ง 3 มิติสูงกว่าค่ามัธยฐาน จำแนกเป็นผู้ที่มีรูปแบบการอธิบายการมองโลกในแง่ดีมีจำนวน 194 คน และผู้ที่มีรูปแบบการอธิบายการมองโลกในทั้ง 3 มิติต่ำกว่าค่ามัธยฐาน จำแนกเป็นผู้ที่มีรูปแบบการอธิบายการมองโลกในแง่ร้ายมี จำนวน 217 คน ส่วนผู้ที่มีคะแนนสูงหรือต่ำกว่าค่ามัธยฐาน ไม่ครบทั้ง 3 มิติ ไม่สามารถจำแนกเป็นผู้ที่มองโลกในแง่ดีหรือแง่ร้ายได้มีจำนวน 332 คน

ตารางที่ 5 จำนวนและร้อยละของนิสิตนักศึกษาที่มีรูปแบบการอธิบายการมองโลกในแง่ดีและมองโลกในแง่ร้าย และกลุ่มที่ไม่สามารถจัดเข้ารูปแบบใดได้ จำแนกตามเพศ ระบบการเรียนของสถานศึกษา และสาขาวิชาที่เรียน (N=743)

ตัวแปรจำแนก กลุ่ม	รูปแบบการอธิบายการมองโลก								แยกไม่ได้		รวมทั้งหมด		
	วิทย์		สังคม		มนุษย์		รวม		n	%	N	%	
	n	%	n	%	n	%	N	%					
เพศ	ชาย	83	20.2	64	16.3	64	18.8	211	28.4	153	20.6	364	49.0
	หญิง	67	4.2	57	4.7	76	7.4	200	26.9	179	24.1	379	51.0
	รวม	150	8.3	121	5.9	140	7.1	411	55.3	332	44.7	743	100.0
ระบบ ของ สถาน ศึกษา	ปิด	78	20.2	55	16.3	95	18.8	228	30.7	98	13.2	326	56.1
	เปิด	72	34.6	66	31.6	45	33.8	183	24.6	234	31.5	417	43.9
รวม		150	20.2	121	16.3	140	18.8	411	55.3	332	44.7	743	100.0

จากตารางที่ 5 แสดงให้เห็นว่า จากกลุ่มตัวอย่างที่เก็บข้อมูลทั้งหมด 743 คน มีจำนวนร้อยละของนิสิตนักศึกษาที่สามารถนำมาจำแนกออกเป็นรูปแบบการอธิบายการมองโลกตามเกณฑ์คะแนนในมิติแหล่งกำเนิดของสาเหตุ มิติความทั่วไป และมิติความสม่ำเสมอ ทั้ง 3 มิติ สูงกว่าค่ามัธยฐาน จัดเป็นกลุ่มผู้มองโลกในแง่ดี (ตารางที่ 4) และผู้ที่มีคะแนนใน 3 มิติต่ำกว่าค่ามัธยฐานทั้ง 3 มิติ จัดเป็นกลุ่มผู้มองโลกในแง่ร้าย ทั้ง 2 กลุ่มนี้ถือเป็นกลุ่มที่สามารถจำแนกได้และนำมาใช้ในการศึกษาในครั้งนี้ มีจำนวน 411 คน คิดเป็นร้อยละ 55.3 ของกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด และที่ไม่สามารถจำแนกได้ มีจำนวน 332 คน คิดเป็นร้อยละ 44.7 ของกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด

ตารางที่ 6 จำนวนและร้อยละของนิสิตนักศึกษาที่มีรูปแบบการอธิบายการมองโลกในแง่ดี และมองโลกในแง่ร้าย จำแนกตามเพศ และสาขาวิชาที่เรียน (N=411)

สาขาวิชาที่เรียน	รูปแบบการอธิบายการมองโลก													
	มองโลกในแง่ดี						มองโลกในแง่ร้าย							
	เพศชาย		เพศหญิง		รวม		เพศชาย		เพศหญิง		รวม		รวม	
	n	%	n	%	n	%	n	%	N	%	n	%	n	%
วิทยาศาสตร์	38	9.3	29	7.1	67	16.3	45	11.0	38	9.3	83	20.2	150	36.5
สังคมศาสตร์	41	10.0	37	9.0	78	19.0	23	5.6	20	4.9	43	10.5	121	29.4
มนุษยศาสตร์	16	3.9	33	8.0	49	11.9	48	11.7	43	10.5	91	22.1	140	34.1
รวม	95	23.1	99	24.1	194	47.2	116	28.2	101	24.6	217	52.8	411	100

ตารางที่ 7 จำนวนและร้อยละของนักศึกษาที่มีรูปแบบการอธิบายการมองโลกในแง่ดี และมองโลกในแง่ร้าย จำแนกตามสาขาวิชาที่เรียน และระบบการเรียนของสถานศึกษา (N=411)

สาขาวิชาที่เรียน	รูปแบบการอธิบายการมองโลก													
	มองโลกในแง่ดี						มองโลกในแง่ร้าย							
	ระบบเปิด		ระบบปิด		รวม		ระบบเปิด		ระบบปิด		รวม		รวม	
	n	%	n	%	n	%	n	%	n	%	n	%	N	%
วิทยาศาสตร์	51	12.4	16	3.9	67	16.3	21	5.11	62	15.1	83	20.2	150	36.5
สังคมศาสตร์	64	15.5	14	3.4	78	19.0	2	.5	41	10.0	43	10.5	121	29.4
มนุษยศาสตร์	31	7.5	18	4.4	49	11.9	14	3.4	77	18.7	91	22.1	140	34.1
รวม	146	35.5	48	11.7	194	47.2	37	9.0	180	43.8	217	52.8	411	100

จากตารางที่ 6 และ 7 แสดงให้เห็นว่าจำนวนกลุ่มตัวอย่างที่จำแนกตามรูปแบบการอธิบายการมองโลกจำนวน 411 คน จำแนกเป็นนิสิตนักศึกษาที่มีรูปแบบการอธิบายการมองโลกในแง่ดี มีจำนวน 194 คน คิดเป็นร้อยละ 47.2 ของกลุ่มที่จำแนกได้ และนิสิตนักศึกษาที่มีรูปแบบการอธิบายการมองโลกในแง่ร้าย จำนวน 217 คน คิดเป็นร้อยละ 52.8 ของกลุ่มที่จำแนกได้ และเมื่อจำแนกกลุ่มตัวอย่างตามเพศ สาขาวิชาที่เรียน และระบบของสถานศึกษา พบว่ามีอัตราส่วนที่ใกล้เคียงกัน

1.2 กลวิธีการเผชิญปัญหา

ตารางที่ 8 คะแนนเฉลี่ยของกลวิธีการเผชิญปัญหาทั้ง 3 รูปแบบจากกลุ่มตัวอย่างจำนวน 743 คน จำแนกตามตัวแปร เพศ ระบบของสถานศึกษา (N=743)

กลวิธีการเผชิญปัญหา	เพศ						ระบบของสถานศึกษา						รวม		
	เพศชาย			เพศหญิง			ระบบเปิด			ระบบปิด					
	n	\bar{X}	S.D.	n	\bar{X}	S.D.	n	\bar{X}	S.D.	n	\bar{X}	S.D.	N	\bar{X}	S.D.
มุ่งจัดการกับปัญหา	364	3.77	0.41	379	3.71	0.35	326	3.78	0.39	417	3.70	0.37	743	3.74	0.38
แสวงหาการสนับสนุนฯ	364	3.18	0.61	379	3.47	0.59	326	3.19	0.62	417	3.44	0.60	743	3.33	0.62
หลีกเลี่ยง	364	2.82	0.52	379	2.87	0.48	326	2.83	0.51	417	2.86	0.49	743	2.84	0.5

ตารางที่ 9 คะแนนเฉลี่ยของกลวิธีการเผชิญปัญหาทั้ง 3 รูปแบบจากกลุ่มตัวอย่างจำนวน 743 คน จำแนกตามตัวแปรสาขาวิชา (N=743)

กลวิธีการเผชิญปัญหา	สาขาวิชา									รวม		
	วิทยาศาสตร์			สังคมศาสตร์			มนุษยศาสตร์					
	n	\bar{X}	S.D.	n	\bar{X}	S.D.	n	\bar{X}	S.D.	N	\bar{x}	S.D.
มุ่งจัดการกับปัญหา	257	3.75	0.35	235	3.78	0.41	251	3.66	0.38	743	3.74	0.38
แสวงหาการสนับสนุนฯ	257	3.28	0.60	235	3.28	0.62	251	3.42	0.63	743	3.33	0.62
หลีกเลี่ยง	257	2.78	0.50	235	2.87	0.50	251	2.89	0.50	743	2.84	0.5

ตารางที่ 8 และ 9 แสดงคะแนนเฉลี่ยของกลวิธีการเผชิญปัญหาของกลุ่มตัวอย่างจำนวนทั้งสิ้น 743 คน เพื่อพิจารณาการใช้วิธีการเผชิญปัญหาทั้ง 3 แบบของนิสิตนักศึกษาไทย โดยใช้เกณฑ์ค่ากลางของคะแนน (midpoint) ระดับคะแนน 3 แสดงถึง การใช้วิธีการเผชิญปัญหาวิธีนั้นระดับปานกลาง คะแนนต่ำกว่า 3 แสดงถึง ใช้วิธีการนั้นน้อย และคะแนนมากกว่า 3 แสดงถึง การใช้วิธีการนั้นมาก

จากตารางแสดงให้เห็นว่านิสิตนักศึกษาไทยใช้กลวิธีการเผชิญปัญหาที่มีประสิทธิภาพได้แก่ กลวิธีการเผชิญปัญหาแบบมุ่งจัดการกับปัญหา และแสวงหาการสนับสนุนทางสังคมสูง และใช้กลวิธีการเผชิญปัญหาแบบไม่มีประสิทธิภาพ คือวิธีการหลีกเลี่ยงในระดับต่ำ ทั้งในกรณีที่พิจารณาจากกลุ่มนิสิตนักศึกษาทั้งหมดและเมื่อจำแนกตามเพศ (ชาย หญิง) ระบบการเรียนของสถานศึกษา(ระบบเปิด และระบบปิด) และกลุ่มสาขาวิชาที่เรียน (วิทยาศาสตร์ สังคมศาสตร์ มนุษยศาสตร์)

ตารางที่ 10 คะแนนเฉลี่ย (\bar{X}) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD) ของคะแนนการเผชิญปัญหา ทั้งสามรูปแบบจากกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด 411 คน จำแนกตามรูปแบบการอธิบายการมองโลก

กลวิธีการเผชิญปัญหา	รูปแบบการอธิบายการมองโลกในแง่ดี (n=194)		รูปแบบการอธิบายการมองโลกในแง่ร้าย (n=217)		รวม (N=411)	
	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.
มุ่งจัดการกับปัญหา	3.83	.37	3.64	.36	3.73	.38
แสวงหาการสนับสนุนทางสังคม	3.24	.58	3.43	.60	3.33	.60
หลีกเลี่ยง	2.79	.52	2.96	.46	2.87	.50

จากตารางที่ 10 แสดงค่าเฉลี่ยของคะแนนการเผชิญปัญหาของกลุ่มตัวอย่างจำนวน 411 คนที่จำแนกกลุ่มตามรูปแบบการอธิบายการมองโลกเพื่อใช้ในการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างการเผชิญปัญหากับรูปแบบการอธิบายการมองโลก เมื่อพิจารณาการใช้วิธีการเผชิญปัญหาทั้ง 3 แบบของนิสิตนักศึกษาไทย โดยใช้เกณฑ์ค่ากลางของคะแนน (midpoint) ที่ระดับคะแนน 3 แสดงถึง การใช้วิธีการเผชิญปัญหาวิธีนั้นระดับปานกลาง คะแนนต่ำกว่า 3 แสดงถึง ใช้วิธีการนั้นน้อย และคะแนนมากกว่า 3 แสดงถึง การใช้วิธีการนั้นมาก

จากตารางแสดงให้เห็นว่านิสิตนักศึกษาไทยที่มีรูปแบบการอธิบายการมองโลกในแง่ดีมีการใช้กลวิธีการเผชิญปัญหาแบบมุ่งจัดการกับปัญหา และแสวงหาการสนับสนุนทางสังคมอันเป็นกลวิธีการเผชิญปัญหาที่มีประสิทธิภาพในระดับสูง และมีคะแนนเฉลี่ยของการใช้กลวิธีการเผชิญปัญหาแบบหลีกเลี่ยงอันเป็นวิธีการที่ไม่มีประสิทธิภาพในระดับต่ำ

ตอนที่ 2 แสดงผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนของกลวิธีการเผชิญปัญหา จำแนกตามรูปแบบการอธิบาย การมองโลก และตัวแปรอิสระอื่นๆ ได้แก่ ความแตกต่างด้านเพศ ระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน สาขาวิชาที่ เรียน ระบบของสถานศึกษาคือระบบเปิด-ระบบปิด

การวิเคราะห์ความแปรปรวนสามทางในงานวิจัยครั้งนี้ใช้ตัวแปรรูปแบบการอธิบายการมองโลกเป็นตัวแปรอิสระตัวแรกและใช้ตัวแปรอิสระอื่นอีก 4 ตัวสลับกันเพื่อเป็นตัวแปรอิสระตัวที่ 2 และตัวที่ 3 ในการวิเคราะห์ ความแปรปรวนแต่ละครั้ง ซึ่งประกอบด้วยตัวแปรเพศ 2 ระดับ ตัวแปรระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน 3 ระดับ ตัวแปรสาขาวิชาที่เรียน 3 ระดับ ตัวแปรระบบของสถานศึกษา 2 ประเภท การวิเคราะห์ความแปรปรวนสาม ทางโดยให้ตัวแปรรูปแบบการอธิบายการมองโลกเป็นตัวแปรอิสระตัวแปรหลักแล้วมีการนำตัวแปรอื่นมาเป็นตัวแปรอิสระตัวที่สอง และตัวที่สาม ใน 3 รูปแบบ การจัดกลุ่มตัวแปรอิสระดังนี้

1. ตัวแปรรูปแบบการอธิบายการมองโลก ตัวแปรเพศ ตัวแปรระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน
2. ตัวแปรรูปแบบการอธิบายการมองโลก ตัวแปรสาขาวิชาที่เรียน ตัวแปรระบบของสถานศึกษา
3. ตัวแปรรูปแบบการอธิบายการมองโลก ตัวแปรเพศ ตัวแปรสาขาวิชาที่เรียน

ผู้วิจัยทำเช่นนี้เพื่อจะดูว่าตัวแปรรูปแบบการอธิบายการมองโลกมีปฏิสัมพันธ์กับตัวแปรอิสระตัวแปรใดหรือไม่ ส่วนตัวแปรตามได้แก่กลวิธีการเผชิญปัญหา 3 รูปแบบ ได้แก่ การเผชิญปัญหาแบบมุ่งจัดการกับ ปัญหา การเผชิญปัญหาแบบแสวงหาการสนับสนุนทางสังคม และการเผชิญปัญหาแบบหลีกเลี่ยงปัญหา เมื่อ จำแนกกลุ่มแล้วพบว่า การจำแนกกลุ่มตัวอย่างทั้ง 3 แบบ แต่ละแบบมีจำนวนกลุ่มตัวอย่างในกลุ่มย่อย แตก ต่างกันมาก ดังนั้นผู้วิจัยจึงได้ทดสอบความเป็นเอกพันธ์ของความแปรปรวนของค่าเฉลี่ยของคะแนนการเผชิญ ปัญหาแต่ละรูปแบบก่อนการวิเคราะห์ความแปรปรวน เพื่อแสดงว่ากลุ่มตัวอย่างมาจากประชากรกลุ่มเดียวกัน และตามด้วยการวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบ 3 ทาง โดยผู้วิจัยขอเสนอผลการวิเคราะห์ตามลำดับผลการ วิเคราะห์ความแปรปรวนที่ขึ้นกับตัวแปรตามแต่ละตัว ตามการจำแนกตัวแปรอิสระ 3 รูปแบบ และผลการ เปรียบเทียบรายคู่ ตามลำดับดังนี้

2.1 รูปแบบการอธิบายการมองโลกและกลวิธีการเผชิญปัญหาแบบมุ่งจัดการกับปัญหา

2.1.1 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนสามทางของตัวแปรกลวิธีการเผชิญปัญหาแบบมุ่งจัดการกับปัญหา จำแนกตามรูปแบบการอธิบายการมองโลก เพศ และระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

เนื่องจากการจำแนกกลุ่มตัวอย่างตามตัวแปรรูปแบบการอธิบายการมองโลก เพศ และระดับผลสัมฤทธิ์ผลทางการเรียน พบว่า กลุ่มตัวอย่างในแต่ละกลุ่มมีจำนวนแตกต่างกันมาก ผู้วิจัยจึงได้ทดสอบความเป็นเอกพันธ์ของความแปรปรวน (Homogeneity of Variance Tests) ของคะแนน โดยใช้วิธีการทดสอบแบบ Levene ผลการทดสอบพบว่า ความแปรปรวนไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 ($F = 1.303$) ผู้วิจัยจึงวิเคราะห์ข้อมูลด้วยวิธีวิเคราะห์ความแปรปรวนสามทางมีตัวแปรต้นคือ รูปแบบการอธิบายการมองโลก เพศ และระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ตัวแปรตามคือ คะแนนการเผชิญปัญหาแบบมุ่งจัดการกับปัญหา ค่าสถิติพื้นฐานของตัวแปรตามของกลุ่มต่างๆ แสดงไว้ในตารางที่ 11

ตารางที่ 11 ค่าเฉลี่ยของคะแนนกลวิธีการเผชิญปัญหาแบบมุ่งจัดการกับปัญหา จำแนกตามรูปแบบการอธิบายการมองโลก เพศ และระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน (N=411)

ระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน	รูปแบบการอธิบายมองโลกในแง่ดี									รูปแบบการอธิบายมองโลกในแง่ร้าย									รวม						รวมทั้งหมด		
	จำแนกตามเพศ						รวม			จำแนกตามเพศ						รวม			รวม								
	เพศชาย			เพศหญิง						เพศชาย			เพศหญิง									เพศชาย				เพศหญิง	
	ข	SD.	n	ข	SD.	n	ข	SD.	n	ข	SD.	n	ข	SD.	n	ข	SD.	n	ข	SD.	n	ข	SD.	n			
ระดับสูง	4.03	0.34	11	3.87	0.28	24	3.92	0.30	35	3.68	0.41	41	3.60	0.41	45	3.63	0.41	86	3.75	0.42	52	3.69	0.40	69	3.72	0.40	121
ระดับปานกลาง	3.89	0.37	37	3.82	0.35	38	3.86	0.36	75	3.67	0.36	47	3.59	0.31	37	3.63	0.34	84	3.77	0.38	84	3.71	0.35	75	3.74	0.36	159
ระดับต่ำ	3.74	0.42	47	3.81	0.38	37	3.77	0.40	84	3.73	0.39	28	3.60	0.35	19	3.63	0.38	47	3.74	0.41	75	3.74	0.38	56	3.74	0.40	131
รวม	3.83	0.40	95	3.83	0.34	99	3.83	0.37	194	3.68	0.38	116	3.59	0.36	101	3.68	0.38	217	3.75	0.40	211	3.71	0.37	200	3.73	0.39	411

ตารางที่ 12 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนสามทางของรูปแบบการอธิบายการมองโลก เพศ และระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ที่มีต่อการเผชิญปัญหาแบบมุ่งจัดการกับปัญหา

ตัวแปรต้น	Sum of Squares	df	Mean Square	F	Sig.
ผลหลัก					
รูปแบบการอธิบายการมองโลก	4.08	1	4.08	29.18**	0.000
เพศ	0.46	1	0.46	3.30	0.070
ระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน	0.27	2	0.14	0.97	0.379
ปฏิสัมพันธ์					
รูปแบบการอธิบายการมองโลก*เพศ	0.03	1	0.03	0.26	0.610
รูปแบบการอธิบายการมองโลก*ระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน	0.54	2	.27	1.93	0.147
เพศ*ระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน	0.11	2	0.05	0.40	0.670
รูปแบบการอธิบายการมองโลก*เพศ*ระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน	0.25	2	0.13	0.91	0.406
ความคลาดเคลื่อน	55.746	399	.140		
รวม	5783.288	411			

** p < .01

ค่าเฉลี่ยของคะแนนการเผชิญปัญหาแบบมุ่งจัดการกับปัญหาจำแนกตามรูปแบบการอธิบายการมองโลก เพศ และระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ปรากฏในตารางที่ 11 และผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนสามทางปรากฏในตารางที่ 12 แสดงให้เห็นว่าผลหลัก (Main Effect) ของรูปแบบการอธิบายการมองโลก ($F=29.18$, $p < .01$) ต่างกันใช้กลวิธีการเผชิญปัญหาแบบมุ่งจัดการกับปัญหาต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .01 ส่วนตัวแปรเพศ ($F=3.30$, ns) และระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ($F=0.97$, ns) ไม่มีนัยสำคัญ และปฏิสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรไม่มีนัยสำคัญระหว่างกัน โดยกลุ่มที่มีรูปแบบการอธิบายการมองโลกในแง่ดีใช้กลวิธีการเผชิญปัญหาแบบมุ่งจัดการกับปัญหา ($\bar{X} = 3.83$) มากกว่ากลุ่มรูปแบบการอธิบายการมองโลกในแง่ร้าย ($\bar{X} = 3.64$)

แสดงว่านิสิตนักศึกษาที่มองโลกในแง่ดีใช้วิธีการเผชิญปัญหาแบบมุ่งจัดการกับปัญหามากกว่านิสิตนักศึกษาที่มองโลกในแง่ร้าย นิสิตนักศึกษาชายและหญิงใช้วิธีการเผชิญปัญหาแบบมุ่งจัดการกับปัญหาไม่แตกต่างกัน และนิสิตนักศึกษาที่มีระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนแตกต่างกันใช้วิธีการเผชิญปัญหาแบบมุ่งจัดการกับปัญหาไม่แตกต่างกัน

2.1.2 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนสามทางของกลวิธีการเผชิญปัญหาแบบมุ่งจัดการกับปัญหา จำแนกตามรูปแบบการอธิบายการมองโลก สาขาวิชาที่เรียน และระบบการเรียนของสถานศึกษา

เนื่องจากการจำแนกกลุ่มตัวอย่างตามตัวแปรรูปแบบการอธิบายการมองโลก สาขาวิชาที่เรียน และระบบการเรียนของสถานศึกษา พบว่า กลุ่มตัวอย่างในแต่ละกลุ่มมีจำนวนแตกต่างกันมาก ผู้วิจัยจึงได้ทดสอบความเป็นเอกพันธ์ของความแปรปรวน (Homogeneity of Variance Tests) ของคะแนน โดยใช้วิธีการทดสอบแบบ Levene ผลการทดสอบพบว่า ความแปรปรวนไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 ($F = 1.172$) ผู้วิจัยจึงวิเคราะห์ข้อมูลด้วยวิธีวิเคราะห์ความแปรปรวนสามทางมีตัวแปรต้นคือ รูปแบบการอธิบายการมองโลก สาขาวิชาที่เรียน และระบบการเรียนของสถานศึกษา ตัวแปรตามคือ คะแนนการเผชิญปัญหาแบบมุ่งจัดการกับปัญหา ค่าสถิติพื้นฐานของตัวแปรตามของกลุ่มต่างๆ แสดงไว้ในตารางที่ 13

ตารางที่ 13 ค่าเฉลี่ยของคะแนนกลวิธีการเผชิญปัญหาแบบมุ่งจัดการกับปัญหา จำแนกตามรูปแบบการอธิบายการมองโลก สาขาวิชาที่เรียนและระบบของสถานศึกษา (N=411)

สาขาวิชาที่เรียน	รูปแบบการอธิบายมองโลกในแง่ดี									รูปแบบการอธิบายมองโลกในแง่ร้าย									รวม						รวมทั้งหมด		
	ระบบของสถานศึกษา						รวม			ระบบของสถานศึกษา						รวม			ระบบเปิด			ระบบปิด					
	ระบบเปิด			ระบบปิด			รวม	ระบบเปิด			ระบบปิด			รวม	ระบบเปิด			ระบบปิด									
	χ	SD.	n	χ	SD.	n		χ	SD.	n	χ	SD.	n		χ	SD.	n	χ	SD.	n	χ	SD.	n				
วิทยาศาสตร์	3.74	0.33	51	3.98	0.31	16	3.79	0.34	67	3.72	0.35	21	3.70	0.31	62	3.70	0.32	83	3.73	0.33	72	3.76	0.33	78	3.74	0.33	150
สังคมศาสตร์	3.89	0.43	64	3.84	0.32	14	3.88	0.42	78	3.94	0.50	2	3.64	0.38	41	3.66	0.38	43	3.89	0.43	66	3.69	0.37	55	3.80	0.42	121
มนุษยศาสตร์	3.78	0.33	31	3.84	0.38	18	3.80	0.34	49	3.63	0.44	14	3.57	0.41	77	3.58	0.41	91	3.74	0.37	45	3.62	0.41	95	3.66	0.40	140
รวม	3.81	0.38	146	3.89	0.34	48	3.83	0.37	194	3.70	0.39	37	3.63	0.37	180	3.64	0.38	217	3.79	0.38	183	3.68	0.38	228	3.73	0.39	411

ตารางที่ 14 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนสามทางของรูปแบบการอธิบายการมองโลก สาขาวิชาที่เรียน และระบบของสถานศึกษา ที่มีต่อกลวิธีการเผชิญปัญหาแบบมุ่งจัดการกับปัญหา

ตัวแปรต้น	Sum of Squares	df	Mean Square	F	Sig.
ผลหลัก					
รูปแบบการอธิบายการมองโลก	0.79	1	0.79	5.72*	.017
สาขาวิชาที่เรียน	0.45	2	0.22	1.62	.200
ระบบของสถานศึกษา	0.02	1	0.02	0.14	.708
ปฏิสัมพันธ์					
รูปแบบการอธิบายการมองโลก* สาขาวิชาที่เรียน	0.11	2	0.05	0.40	.671
รูปแบบการอธิบายการมองโลก* ระบบของสถานศึกษา	0.45	1	0.45	3.25	.072
สาขาวิชาที่เรียน*ระบบของสถานศึกษา	0.47	2	0.24	1.70	.18
รูปแบบการอธิบายการมองโลก* สาขาวิชาที่เรียน*ระบบของสถานศึกษา	0.07	2	0.04	0.26	.772
ความคลาดเคลื่อน	55.249	399	.138		
รวม	5783.288	411			

* p < .05

ค่าเฉลี่ยของคะแนนการเผชิญปัญหาแบบมุ่งจัดการกับปัญหาจำแนกตามรูปแบบการอธิบายการมองโลก สาขาวิชาที่เรียน และระบบของสถานศึกษา ปรากฏในตารางที่ 13 และผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนสามทาง ดังตารางที่ 14 แสดงให้เห็นว่าผลหลัก (Main Effect) ของรูปแบบการอธิบายการมองโลก ($F=5.72$, $p < .05$) มีนัยสำคัญที่ระดับ .05 ส่วนตัวแปรสาขาวิชาที่เรียน ($F=1.62$, ns) และระบบของสถานศึกษา ($F=0.14$, ns) ไม่มีนัยสำคัญ และปฏิสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรทั้ง 3 ไม่มีนัยสำคัญระหว่างกัน โดยกลุ่มที่มีรูปแบบการอธิบายการมองโลกในแง่ดีใช้กลวิธีการเผชิญปัญหาแบบมุ่งจัดการกับปัญหา ($\bar{X} = 3.83$) มากกว่ากลุ่มรูปแบบการอธิบายการมองโลกในแง่ร้าย ($\bar{X} = 3.64$)

แสดงว่านิสิตนักศึกษาที่มองโลกในแง่ดีใช้วิธีการเผชิญปัญหาแบบมุ่งจัดการกับปัญหามากกว่านิสิตนักศึกษาที่มองโลกในแง่ร้าย นิสิตนักศึกษาที่เรียนในสาขาวิชาต่างกันใช้วิธีการเผชิญปัญหาแบบมุ่งจัดการกับ

ปัญหาไม่แตกต่างกัน และนิสิตนักศึกษาที่ศึกษาอยู่ในสถานศึกษาที่มีระบบการเรียนระบบเปิดและระบบปิดใช้วิธีการเผชิญปัญหาแบบมุ่งจัดการกับปัญหาไม่แตกต่างกัน

2.1.3 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนสามทางของกลวิธีการเผชิญปัญหาแบบมุ่งจัดการกับปัญหา จำแนกตามรูปแบบการอธิบายการมองโลก เพศ และสาขาวิชาที่เรียน

เนื่องจากการจำแนกกลุ่มตัวอย่างตามตัวแปรรูปแบบการอธิบายการมองโลก เพศ และสาขาวิชาที่เรียน พบว่ากลุ่มตัวอย่างในแต่ละกลุ่มมีจำนวนแตกต่างกันมาก ผู้วิจัยจึงได้ทดสอบความเป็นเอกพันธ์ของความแปรปรวน (Homogeneity of Variance Tests) ของคะแนน โดยใช้วิธีการทดสอบแบบ Levene ผลการทดสอบพบว่า ความแปรปรวนไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 ($F = 1.608$) ผู้วิจัยจึงวิเคราะห์ข้อมูลด้วยวิธีการวิเคราะห์ความแปรปรวนสามทางมีตัวแปรต้นคือ รูปแบบการอธิบายการมองโลก เพศ และสาขาวิชาที่เรียน คะแนนการเผชิญปัญหาแบบมุ่งจัดการกับปัญหา ค่าสถิติพื้นฐานของตัวแปรตามของกลุ่มต่างๆ แสดงไว้ในตารางที่ 15

ตารางที่ 15 ค่าเฉลี่ยของคะแนนกลวิธีการเผชิญปัญหาแบบมุ่งจัดการกับปัญหา จำแนกตามรูปแบบการอธิบายการมองโลก เพศ และสาขาวิชาที่เรียน (N=411)

สาขาวิชาที่เรียน	รูปแบบการอธิบายมองโลกในแง่ดี									รูปแบบการอธิบายมองโลกในแง่ร้าย									รวม						รวมทั้งหมด		
	จำแนกตามเพศ						รวม			จำแนกตามเพศ						รวม			เพศชาย			เพศหญิง					
	เพศชาย			เพศหญิง			X̄	SD.	n	เพศชาย			เพศหญิง			X̄	SD.	n	เพศชาย			เพศหญิง					
	X̄	SD.	n	X̄	SD.	n				X̄	SD.	n	X̄	SD.	n				X̄	SD.	n	X̄	SD.	n	X̄	SD.	n
วิทยาศาสตร์	3.79	0.33	38	3.79	0.35	29	3.79	0.34	67	3.72	0.37	45	3.69	0.25	38	3.70	0.32	83	3.75	0.36	83	3.73	0.30	67	3.74	0.33	150
สังคมศาสตร์	3.90	0.48	41	3.86	0.33	37	3.88	0.42	78	3.74	0.43	23	3.56	0.30	20	3.66	0.38	43	3.84	0.46	64	3.76	0.35	57	3.80	0.42	121
มนุษยศาสตร์	3.76	0.32	16	3.82	0.36	33	3.80	0.34	49	3.62	0.37	48	3.53	0.45	43	3.58	0.41	91	3.66	0.36	64	3.66	0.44	76	3.66	0.40	140
รวม	3.83	0.40	95	3.83	0.34	99	3.83	0.37	194	3.68	0.38	116	3.59	0.36	101	3.64	0.38	217	3.75	0.40	211	3.71	0.37	200	3.73	0.39	411

ตารางที่ 16 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนสามทางของรูปแบบการอธิบายการมองโลก เพศ และสาขาวิชาที่เรียน ที่มีต่อการเผชิญปัญหาแบบมุ่งจัดการกับปัญหา

ตัวแปรต้น	Sum of Squares	df	Mean Square	F	Sig.
ผลหลัก					
รูปแบบการอธิบายการมองโลก	2.94	1	2.94	21.09**	.000
เพศ	0.21	1	0.21	1.50	.221
สาขาวิชาที่เรียน	0.41	2	0.20	1.47	.232
ปฏิสัมพันธ์					
รูปแบบการอธิบายการมองโลก*เพศ	0.29	1	0.29	2.08	.150
รูปแบบการอธิบายการมองโลก*สาขาวิชาที่เรียน	0.38	2	0.19	1.37	.254
เพศ*สาขาวิชาที่เรียน	0.17	2	0.08	0.61	.544
รูปแบบการอธิบายการมองโลก*เพศ*สาขาวิชาที่เรียน	0.09	2	0.04	0.31	.734
ความคลาดเคลื่อน	55.607	399	.139		
รวม	5783.288	411			

** p < .01

ค่าเฉลี่ยของคะแนนการเผชิญปัญหาแบบมุ่งจัดการกับปัญหาจำแนกตามรูปแบบการอธิบายการมองโลก เพศ และสาขาวิชาเรียน ปรากฏอยู่ในตารางที่ 15 และผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนสามทางของกลวิธีการเผชิญปัญหาแบบมุ่งจัดการกับปัญหา จำแนกตามรูปแบบการอธิบายการมองโลก เพศ และสาขาวิชาที่เรียน ดังปรากฏในตารางที่ 16 พบว่าผลหลักของรูปแบบการอธิบายการมองโลก ($F=21.09$, $p < .01$) แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ กล่าวคือนิสิตนักศึกษาที่มองโลกในแง่ดีใช้กลวิธีการเผชิญปัญหาแบบมุ่งจัดการกับปัญหามากกว่าคนที่มองโลกในแง่ร้าย ส่วนตัวแปรเพศ ($F=1.50$, ns) สาขาวิชาที่เรียน ($F=1.47$, ns) ไม่มีนัยสำคัญและปฏิสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรไม่มีนัยสำคัญระหว่างกัน นิสิตนักศึกษาชายและหญิง และนิสิตนักศึกษาที่เรียนสาขาวิชาแตกต่างกัน ใช้กลวิธีการเผชิญปัญหาแบบมุ่งจัดการกับปัญหาไม่แตกต่างกัน

2.2 รูปแบบการอธิบายการมองโลกและการเผชิญปัญหาแบบแสวงหาการสนับสนุนทางสังคม

2.2.1 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนสามทางของตัวแปรการเผชิญปัญหาแบบแสวงหาการสนับสนุนทางสังคม จำแนกตามรูปแบบการอธิบายการมองโลก เพศ และระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

เนื่องจากการจำแนกกลุ่มตัวอย่างตามตัวแปรรูปแบบการอธิบายการมองโลก เพศ และระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน พบว่า กลุ่มตัวอย่างในแต่ละกลุ่มมีจำนวนแตกต่างกันมาก ผู้วิจัยจึงได้ทดสอบความเป็นเอกพันธ์ของความแปรปรวน (Homogeneity of Variance Tests) ของคะแนน โดยใช้วิธีการทดสอบแบบ Levene ผลการทดสอบพบว่า ความแปรปรวนไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 ($F = 1.418$) ผู้วิจัยจึงวิเคราะห์ข้อมูลด้วยวิธีวิเคราะห์ความแปรปรวนสามทางมีตัวแปรต้นคือ รูปแบบการอธิบายการมองโลก เพศ และระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ตัวแปรตามคือ ค่าเฉลี่ยของคะแนนการเผชิญปัญหาแบบแสวงหาการสนับสนุนทางสังคม ค่าสถิติพื้นฐานของตัวแปรตามของกลุ่มต่างๆ แสดงไว้ในตารางที่ 17

ตารางที่ 17 ค่าเฉลี่ยของคะแนนการเผชิญปัญหาแบบแสวงหาการสนับสนุนทางสังคม จำแนกตามรูปแบบการอธิบายการมองโลก เพศ และระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน (N=411)

ระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน	รูปแบบการอธิบายมองโลกในแง่ดี									รูปแบบการอธิบายมองโลกในแง่ร้าย									รวม						รวมทั้งหมด		
	จำแนกตามเพศ						รวม			จำแนกตามเพศ						รวม			เพศชาย			เพศหญิง					
	เพศชาย			เพศหญิง			X̄	SD.	n	เพศชาย			เพศหญิง			X̄	SD.	n	เพศชาย			เพศหญิง					
	X̄	SD.	n	X̄	SD.	n				X̄	SD.	n	X̄	SD.	n				X̄	SD.	n	X̄	SD.	n		X̄	SD.
ระดับสูง	3.16	0.58	11	3.27	0.73	24	3.23	0.68	35	3.25	0.71	41	3.63	0.53	45	3.45	0.65	86	3.23	0.68	52	3.60	0.63	69	3.39	0.66	121
ระดับปานกลาง	3.10	0.57	37	3.39	0.56	38	3.25	0.58	75	3.28	0.51	47	3.55	0.54	37	3.40	0.54	84	3.20	0.54	84	3.47	0.55	75	3.33	0.56	159
ระดับต่ำ	3.12	0.57	47	3.36	0.50	37	3.22	0.55	84	3.26	0.60	28	3.40	0.61	19	3.32	0.60	47	3.17	0.58	75	3.37	0.54	56	3.26	0.57	131
รวม	3.12	0.57	95	3.35	0.58	99	3.24	0.58	194	3.27	0.60	116	3.56	0.55	101	3.40	0.60	217	3.20	0.59	211	3.46	0.57	200	3.32	0.60	411

ตารางที่ 18 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนสามทางของรูปแบบการอธิบายการมองโลกในแง่ดี เพศ และระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ที่มีต่อการเผชิญปัญหาแบบแสวงหาการสนับสนุนทางสังคม

ตัวแปรต้น	Sum of Squares	df	Mean Square	F	Sig.
ผลหลัก					
รูปแบบการอธิบายการมองโลก	2.34	1	2.34	6.93*	.009
เพศ	4.85	1	4.85	14.38**	.000
ระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน	0.16	2	0.08	0.24	.790
ปฏิสัมพันธ์					
รูปแบบการอธิบายการมองโลก*เพศ	0.04	1	0.04	0.14	.710
รูปแบบการอธิบายการมองโลก*ระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน	0.24	2	0.12	0.26	.699
เพศ*ระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน	0.15	2	0.07	0.22	.806
รูปแบบการอธิบายการมองโลก*เพศ*ระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน	0.48	2	0.24	0.72	.490
ความคลาดเคลื่อน	134.678	399	.338		
รวม	4686.641	411			

* $p < .05$, ** $p < .01$

คะแนนเฉลี่ยของการเผชิญปัญหาแบบแสวงหาการสนับสนุนทางสังคมจำแนกตามรูปแบบการอธิบายการมองโลกในแง่ดี เพศ และระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ในตารางที่ 17 และผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนสามทางของตัวแปรการเผชิญปัญหาแบบแสวงหาการสนับสนุนทางสังคมจำแนกตามรูปแบบการอธิบายการมองโลกในแง่ดี เพศ และระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ดังปรากฏในตารางที่ 18 พบว่าผลหลักของรูปแบบการอธิบายการมองโลก ($F=6.93$, $p < .05$) และตัวแปรเพศ ($F=14.38$, $p < .01$) มีนัยสำคัญ ส่วนตัวแปรระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนไม่มีนัยสำคัญ และปฏิสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรไม่มีนัยสำคัญระหว่างกัน

ค่าเฉลี่ยของคะแนนการเผชิญปัญหาแบบแสวงหาการสนับสนุนทางสังคมของกลุ่มที่มีรูปแบบการอธิบายการมองโลกในแง่ร้าย ($\bar{X} = 3.40$) สูงกว่ากลุ่มที่มีรูปแบบการอธิบายการมองโลกในแง่ดี ($\bar{X} = 3.24$) และเพศหญิง มีคะแนน ($\bar{X} = 3.46$) สูงกว่าเพศชาย ($\bar{X} = 3.20$)

แสดงว่านิสิตนักศึกษาที่มองโลกในแง่ร้ายใช้วิธีการเผชิญปัญหาแบบแสวงหาการสนับสนุนทางสังคมมากกว่าผู้ที่มองโลกในแง่ดี นิสิตนักศึกษาหญิงใช้วิธีการเผชิญปัญหาแบบแสวงหาการสนับสนุนทางสังคมมาก

กว่านิสิตนักศึกษาชาย ส่วนนิสิตนักศึกษาที่มีระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่างกันใช้วิธีการเผชิญปัญหาแบบแสวงหาการสนับสนุนทางสังคมไม่แตกต่างกัน

2.2.2 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนของกลวิธีการเผชิญปัญหาแบบแสวงหาการสนับสนุนทางสังคม จำแนกตามรูปแบบการอธิบายการมองโลก สาขาวิชาที่เรียน และระบบของสถานศึกษา

เนื่องจากการจำแนกกลุ่มตัวอย่างตามตัวแปรรูปแบบการอธิบายการมองโลก สาขาวิชาที่เรียน และระบบการเรียนของสถานศึกษา พบว่า กลุ่มตัวอย่างในแต่ละกลุ่มมีจำนวนแตกต่างกันมาก ผู้วิจัยจึงได้ทดสอบความเป็นเอกพันธ์ของความแปรปรวน (Homogeneity of Variance Tests) ของคะแนน โดยใช้วิธีการทดสอบแบบ Levene ผลการทดสอบพบว่า ความแปรปรวนไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 ($F = 0.827$) ผู้วิจัยจึงวิเคราะห์ข้อมูลด้วยวิธีวิเคราะห์ความแปรปรวนสามทางมีตัวแปรต้นคือ รูปแบบการอธิบายการมองโลก สาขาวิชาที่เรียน และระบบการเรียนของสถานศึกษา ตัวแปรตามคือ ค่าเฉลี่ยของคะแนนการเผชิญปัญหาแบบแสวงหาการสนับสนุนทางสังคม ค่าสถิติพื้นฐานของตัวแปรตามของกลุ่มต่างๆ แสดงไว้ในตารางไว้ในตารางที่

19

ตารางที่ 19 ค่าเฉลี่ยของคะแนนกลวิธีการเผชิญปัญหาแบบแสวงหาการสนับสนุนทางสังคม จำแนกตามรูปแบบการอธิบายการมองโลก สาขาวิชาที่เรียน และระบบของสถานศึกษา(N=411)

สาขาวิชาที่เรียน	รูปแบบการอธิบายมองโลกในแง่ดี									รูปแบบการอธิบายมองโลกในแง่ร้าย									รวม						รวมทั้งหมด		
	ระบบของสถานศึกษา						รวม			ระบบของสถานศึกษา						รวม			ระบบเปิด			ระบบปิด					
	ระบบเปิด			ระบบปิด			รวม	ระบบเปิด			ระบบปิด			รวม	ระบบเปิด			ระบบปิด									
	̄x	SD.	n	̄x	SD.	n		̄x	SD.	n	̄x	SD.	n		̄x	SD.	n	̄x	SD.	n	̄x	SD.	n	̄x		SD.	n
วิทยาศาสตร์	2.97	0.51	51	3.47	0.56	16	3.09	0.56	67	3.27	0.68	21	3.38	0.53	62	3.35	0.57	83	3.06	0.57	72	3.40	0.54	78	3.23	0.58	150
สังคมศาสตร์	3.26	0.54	64	3.42	0.31	14	3.29	0.54	78	2.63	0.35	2	3.39	0.57	41	3.35	0.58	43	3.24	0.55	66	3.40	0.55	55	3.31	0.55	121
มนุษยศาสตร์	3.30	0.64	31	3.44	0.70	18	3.35	0.66	49	3.29	0.70	14	3.51	0.61	77	3.48	0.63	91	3.30	0.65	45	3.50	0.62	95	3.43	0.64	140
รวม	3.17	0.57	146	3.45	0.59	48	3.24	0.58	194	3.24	0.68	37	3.44	0.58	180	3.40	0.60	217	3.18	0.59	183	3.44	0.58	228	3.32	0.60	411

ตารางที่ 20 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนสามทางของรูปแบบการอธิบายการมองโลกในแง่ดี สาขาวิชาที่เรียน และระบบของสถานศึกษา ที่มีต่อกลวิธีการเผชิญปัญหาแบบแสวงหาการสนับสนุนทางสังคม

ตัวแปรต้น	Sum of Squares	df	Mean Square	F	Sig.
ผลหลัก					
รูปแบบการอธิบายการมองโลก	0.18	1	0.18	0.53	.468
สาขาวิชาที่เรียน	1.19	2	0.59	1.76	.173
ระบบของสถานศึกษา	3.89	1	3.89	11.57**	.001
ปฏิสัมพันธ์					
รูปแบบการอธิบายการมองโลก* สาขาวิชาที่เรียน	0.99	2	0.50	1.47	.231
รูปแบบการอธิบายการมองโลก* ระบบของสถานศึกษา	0.09	1	0.09	0.28	.599
สาขาวิชาที่เรียน*ระบบของสถานศึกษา	0.45	2	0.23	0.67	.510
รูปแบบการอธิบายการมองโลก* สาขาวิชาที่เรียน*ระบบของสถานศึกษา	1.57	2	0.78	2.33	.099
ความคลาดเคลื่อน	134.290	399	.337		
รวม	4686.641	411			

** p < .01

ค่าเฉลี่ยของคะแนนการเผชิญปัญหาแบบแสวงหาการสนับสนุนทางสังคมจำแนกตามรูปแบบการอธิบายการมองโลก สาขาวิชาที่เรียน และระบบของสถานศึกษา ปรากฏในตารางที่ 19 และผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนสามทางของตัวแปรการเผชิญปัญหาแบบแสวงหาการสนับสนุนทางสังคม จำแนกตามรูปแบบการอธิบายการมองโลก สาขาวิชาที่เรียน และระบบของสถานศึกษา ดังปรากฏในตารางที่ 20 พบว่าผลหลักของตัวแปรระบบการเรียนของสถานศึกษาส่งผลต่อตัวแปรการเผชิญปัญหาแบบแสวงหาการสนับสนุนทางสังคม ที่มีนัยสำคัญ ($F=11.57$, $p < .01$) โดยที่ตัวแปรรูปแบบการอธิบายการมองโลก ($F=0.53$, ns) และสาขาวิชาที่เรียน ($F=1.76$, ns) ไม่พบว่าส่งผลต่อกลวิธีการเผชิญปัญหาแบบแสวงหาการสนับสนุนทางสังคมที่มีนัยสำคัญ และปฏิสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรทั้ง 3 ไม่มีนัยสำคัญระหว่างกัน การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของคะแนน

กลวิธีการเผชิญปัญหาแบบแสวงหาการสนับสนุนทางสังคมพบว่ามหาวิทยาลัยปิดมีคะแนน($X=3.44$)มากกว่ามหาวิทยาลัยเปิด ($X=3.18$)

แสดงว่านิสิตนักศึกษาที่เรียนในระบบการเรียนของสถานศึกษาระบบปิดใช้วิธีการแสวงหาการสนับสนุนทางสังคมสูงกว่ามหาวิทยาลัยเปิด นิสิตนักศึกษาที่เรียนต่างสาขาวิชาทั้งนี้มีการใช้วิธีการแสวงหาการสนับสนุนทางสังคมไม่แตกต่างกัน

2.2.3 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนสามทางของตัวแปรกลวิธีการเผชิญปัญหาแบบแสวงหาการสนับสนุนทางสังคม จำแนกตามรูปแบบการอธิบายการมองโลก เพศ และสาขาวิชาที่เรียน

เนื่องจากการจำแนกกลุ่มตัวอย่างตามตัวแปรรูปแบบการอธิบายการมองโลก เพศ และสาขาวิชาที่เรียนพบว่า กลุ่มตัวอย่างในแต่ละกลุ่มมีจำนวนแตกต่างกันมาก ผู้วิจัยจึงได้ทดสอบความเป็นเอกพันธ์ของความแปรปรวน (Homogeneity of Variance Tests) ของคะแนน โดยใช้วิธีการทดสอบแบบ Levene ผลการทดสอบพบว่า ความแปรปรวนไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 ($F = 0.923$) ผู้วิจัยจึงวิเคราะห์ข้อมูลด้วยวิธีวิเคราะห์ความแปรปรวนสามทางมีตัวแปรต้นคือ รูปแบบการอธิบายการมองโลก เพศ และสาขาวิชาที่เรียน ตัวแปรตามคือ ค่าเฉลี่ยคะแนนการเผชิญปัญหาแบบแสวงหาการสนับสนุนทางสังคม ค่าสถิติพื้นฐานของตัวแปรตามของกลุ่มต่างๆ แสดงไว้ในตารางที่ 21

ตารางที่ 21 ค่าเฉลี่ยของคะแนนกลวิธีการเผชิญปัญหาแบบแสวงหาการสนับสนุนทางสังคม จำแนกตามรูปแบบการอธิบายการมองโลก เพศ และสาขาวิชาที่เรียน ($N = 411$)

สาขาวิชาที่เรียน	รูปแบบการอธิบายมองโลกในแง่ดี									รูปแบบการอธิบายมองโลกในแง่ร้าย									รวม						รวมทั้งหมด		
	จำแนกตามเพศ						รวม			จำแนกตามเพศ						รวม											
	เพศชาย			เพศหญิง						เพศชาย			เพศหญิง						เพศชาย			เพศหญิง					
	\bar{x}	SD.	n	\bar{x}	SD.	n	\bar{X}	SD.	n	\bar{x}	SD.	n	\bar{x}	SD.	n	\bar{x}	SD.	n	\bar{x}	SD.	n	\bar{x}	SD.	n	\bar{x}	SD.	n
วิทยาศาสตร์	3.07	0.52	38	3.12	0.61	29	3.09	0.56	67	3.21	0.56	45	3.51	0.54	38	3.35	0.57	83	3.15	0.54	83	3.34	0.60	67	3.23	0.58	150
สังคมศาสตร์	3.15	0.53	41	3.44	0.50	37	3.29	0.54	78	3.28	0.62	23	3.44	0.54	20	3.35	0.58	43	3.19	0.56	64	3.44	0.51	57	3.31	0.55	121
มนุษยศาสตร์	3.16	0.76	16	3.45	0.60	33	3.35	0.66	49	3.32	0.64	48	3.65	0.56	43	3.48	0.63	91	3.28	0.67	64	3.56	0.58	76	3.43	0.64	140
รวม	3.12	0.57	95	3.35	0.58	99	3.24	0.58	194	3.27	0.60	116	3.56	0.55	101	3.40	0.60	217	3.20	0.59	211	3.46	0.57	200	3.32	0.60	411

ตารางที่ 22 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนสามทางของรูปแบบการอธิบายการมองโลก เพศ และสาขาวิชาที่เรียน ที่มีต่อการเผชิญปัญหาแบบแสวงหาการสนับสนุนทางสังคม

ตัวแปรต้น	Sum of Squares	df	Mean Square	F	Sig.
ผลหลัก					
รูปแบบการอธิบายการมองโลก	2.74	1	2.74	8.26**	.004
เพศ	5.33	1	5.33	16.07**	.000
สาขาวิชาที่เรียน	1.85	2	0.92	2.78	.063
ปฏิสัมพันธ์					
รูปแบบการอธิบายการมองโลก*เพศ	0.07	1	0.07	0.20	.658
รูปแบบการอธิบายการมองโลก*สาขาวิชาที่เรียน	0.64	2	0.32	0.96	.384
เพศ*สาขาวิชาที่เรียน	0.30	2	0.15	0.45	.637
รูปแบบการอธิบายการมองโลก*เพศ*สาขาวิชาที่เรียน	0.56	2	0.28	0.84	.431
ความคลาดเคลื่อน	132.398	399	.332		
รวม	4686.641	411			

** p < .01

ค่าเฉลี่ยของคะแนนการเผชิญปัญหาแบบแสวงหาการสนับสนุนทางสังคมจำแนกตามรูปแบบการอธิบายการมองโลก เพศ และสาขาวิชาที่เรียน ปรากฏในตารางที่ 21 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนสามทางของตัวแปรการเผชิญปัญหาแบบแสวงหาการสนับสนุนทางสังคม จำแนกตามรูปแบบการอธิบายการมองโลก เพศ และสาขาวิชาที่เรียน ปรากฏในตารางที่ 22 พบว่าผลหลักของรูปแบบการอธิบายการมองโลกในแง่ดี ($F=8.26$, $p < .01$) และตัวแปรเพศ($F=16.07$, $p < .01$) ส่งผลต่อการเผชิญปัญหาแบบแสวงหาการสนับสนุนทางสังคมอย่างมีนัยสำคัญ ตัวแปรสาขาวิชาที่เรียน ($F=2.78$, ns) ไม่ส่งผลต่อตัวแปรการเผชิญปัญหาแบบแสวงหาการสนับสนุนทางสังคมที่มีนัยสำคัญ ปฏิสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรไม่มีนัยสำคัญระหว่างกัน

เมื่อเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของคะแนนการเผชิญปัญหาแบบแสวงหาการสนับสนุนทางสังคมของผู้ที่มีรูปแบบการอธิบายการมองโลกแตกต่างกันพบว่ากลุ่มที่มีรูปแบบการอธิบายการมองโลกในแง่ร้ายมีคะแนน ($\bar{X} = 3.40$) มากกว่าผู้ที่มองโลกในแง่ดี ($\bar{X} = 3.24$) และค่าเฉลี่ยของคะแนนการเผชิญปัญหาแบบแสวงหาการสนับสนุนทางสังคมของเพศหญิง ($\bar{X} = 3.46$) สูงกว่าเพศชาย ($\bar{X} = 3.20$)

แสดงว่า นิสิตนักศึกษาที่มีรูปแบบการอธิบายการมองโลกในแง่ร้ายใช้วิธีการแสวงหาการสนับสนุนทางสังคมมากกว่านิสิตนักศึกษาที่มีรูปแบบการอธิบายแบบมองโลกในแง่ดี และ นิสิตนักศึกษาหญิงใช้วิธีการแสวงหาการสนับสนุนทางสังคมมากกว่านิสิตนักศึกษาชาย ส่วนนิสิตนักศึกษาที่เรียนต่างสาขาวิชาใช้วิธีการเผชิญปัญหาแบบแสวงหาการสนับสนุนทางสังคมไม่แตกต่างกัน

2.3 รูปแบบการอธิบายการมองโลกและกลวิธีการเผชิญปัญหาแบบหลักหนี

2.3.1 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนสามทางของตัวแปรการเผชิญปัญหาแบบหลักหนี จำแนกตามรูปแบบการอธิบายการมองโลก เพศ และระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

เนื่องจากการจำแนกกลุ่มตัวอย่างตามตัวแปรรูปแบบการอธิบายการมองโลก เพศ และระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน พบว่า กลุ่มตัวอย่างในแต่ละกลุ่มมีจำนวนแตกต่างกันมาก ผู้วิจัยจึงได้ทดสอบความเป็นเอกพันธ์ของความแปรปรวน (Homogeneity of Variance Tests) ของคะแนน โดยใช้วิธีการทดสอบแบบ Levene ผลการทดสอบพบว่า ความแปรปรวนไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 ($F = 0.432$) ผู้วิจัยจึงวิเคราะห์ข้อมูลด้วยวิธีวิเคราะห์ความแปรปรวนสามทางมีตัวแปรต้นคือ รูปแบบการอธิบายการมองโลก เพศ และระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ตัวแปรตามคือ คะแนนการเผชิญปัญหาแบบหลักหนี ค่าสถิติพื้นฐานของตัวแปรตามของกลุ่มต่างๆ แสดงไว้ในตารางที่ 23

ตารางที่ 23 ค่าเฉลี่ยของคะแนนกลวิธีการเผชิญปัญหาแบบหลักหนี จำแนกตามรูปแบบการอธิบายการมองโลก เพศ และระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน (N = 411)

ระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน	รูปแบบการอธิบายมองโลกในแง่ดี						รูปแบบการอธิบายมองโลกในแง่ร้าย						รวม						รวมทั้งหมด								
	จำแนกตามเพศ			รวม			จำแนกตามเพศ			รวม			เพศชาย			เพศหญิง											
	เพศชาย	เพศหญิง					เพศชาย	เพศหญิง					เพศชาย	เพศหญิง		เพศชาย	เพศหญิง										
	\bar{x}	SD.	n	\bar{x}	SD.	n	\bar{X}	SD.	n	\bar{x}	SD.	n	\bar{x}	SD.	n	\bar{x}	SD.	n		\bar{x}	SD.	n					
ระดับสูง	2.85	0.40	11	2.90	0.60	24	2.88	0.54	35	2.95	0.48	41	2.97	0.47	45	2.96	0.47	86	2.93	0.46	52	2.95	0.51	69	2.94	0.49	121
ระดับปานกลาง	2.67	0.54	37	2.81	0.53	38	2.74	0.54	75	2.98	0.43	47	2.92	0.43	37	2.95	0.43	84	2.85	0.50	84	2.86	0.48	75	2.85	0.49	159
ระดับต่ำ	2.76	0.54	47	2.81	0.46	37	2.78	0.50	84	2.98	0.50	28	2.91	0.51	19	2.95	0.50	47	2.84	0.53	75	2.84	0.48	56	2.84	0.51	131
รวม	2.74	0.52	95	2.83	0.52	99	2.78	0.52	194	2.97	0.46	116	2.94	0.46	101	2.96	0.46	217	2.86	0.50	211	2.89	0.49	200	2.87	0.50	411

ตารางที่ 24 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนสามทางของรูปแบบการอธิบายการมองโลก เพศ และระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่มีต่อการเผชิญปัญหาแบบหลักหนี

ตัวแปรต้น	Sum of Squares	df	Mean Square	F	Sig.
ผลหลัก					
รูปแบบการอธิบายการมองโลก	2.00	1	2.00	8.22**	.004
เพศ	0.04	1	0.04	0.15	.704
ระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน	0.29	2	0.15	0.60	.549
ปฏิสัมพันธ์					
รูปแบบการอธิบายการมองโลก*เพศ	0.27	1	0.27	1.12	.291
รูปแบบการอธิบายการมองโลก*ระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน	0.21	2	0.10	0.43	.651
เพศ*ระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน	0.05	2	0.02	0.10	.909
รูปแบบการอธิบายการมองโลก*เพศ*ระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน	0.12	2	0.06	0.25	.780
ความคลาดเคลื่อน	132.398	399	.243		
รวม	4686.641	411			

** p < .01

ค่าเฉลี่ยของคะแนนการเผชิญปัญหาแบบหลักหนี จำแนกตามรูปแบบการอธิบายการมองโลก เพศ และระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ปรากฏในตารางที่ 23 และผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนสามทางของกลวิธีการเผชิญปัญหาแบบแสวงหาการสนับสนุนทางสังคม จำแนกตามรูปแบบการอธิบายการมองโลก เพศ และระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ปรากฏในตารางที่ 24 พบว่าผลหลักของรูปแบบการอธิบายการมองโลก ($F=8.22$, $p < .01$) มีนัยสำคัญ ส่วนตัวแปรเพศ ($F=0.15$, ns) และระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ($F=0.60$, ns) ไม่มีนัยสำคัญ และปฏิสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรไม่มีนัยสำคัญ เมื่อเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของคะแนนการเผชิญปัญหาแบบหลักหนีของผู้มีรูปแบบการอธิบายการมองโลกในแง่ดีและการมองโลกในแง่ร้าย พบว่าผู้ที่มองโลกในแง่ร้ายมีค่าเฉลี่ยของคะแนนการเผชิญปัญหาแบบหลักหนี ($\bar{X} = 2.96$) สูงกว่าผู้มีรูปแบบการอธิบายการมองโลกในแง่ดี ($\bar{X} = 2.78$)

แสดงว่านิสิตนักศึกษาที่มีรูปแบบการอธิบายการมองโลกในแง่ร้ายจะใช้วิธีการเผชิญปัญหาแบบหลักหนีมากกว่านิสิตนักศึกษาที่มีรูปแบบการอธิบายการมองโลกในแง่ดี นิสิตนักศึกษาชายและหญิงใช้วิธีการเผชิญ

ปัญหาแบบหลักหนีไม่แตกต่างกัน และนิสิตนักศึกษาที่มีระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่ต่างกัน ใช้วิธีการเผชิญปัญหาแบบหลักหนีไม่แตกต่างกัน

2.3.2 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนสามทางของตัวแปรการเผชิญปัญหาแบบหลักหนี จำแนกตามรูปแบบการอธิบายการมองโลก สาขาวิชาที่เรียน และระบบการเรียนของสถานศึกษา

เนื่องจากการจำแนกกลุ่มตัวอย่างตามตัวแปรรูปแบบการอธิบายการมองโลก สาขาวิชาที่เรียน และระบบการเรียนของสถานศึกษา พบว่า กลุ่มตัวอย่างในแต่ละกลุ่มมีจำนวนแตกต่างกันมาก ผู้วิจัยจึงได้ทดสอบความเป็นเอกพันธ์ของความแปรปรวน (Homogeneity of Variance Tests) ของคะแนน โดยใช้วิธีการทดสอบแบบ Levene ผลการทดสอบพบว่า ความแปรปรวนไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 ($F = 0.638$) ผู้วิจัยจึงวิเคราะห์ข้อมูลด้วยวิธีวิเคราะห์ความแปรปรวนสามทางมีตัวแปรต้นคือ รูปแบบการอธิบายการมองโลก สาขาวิชาที่เรียน และระบบการเรียนของสถานศึกษา ตัวแปรตามคือ คะแนนการเผชิญปัญหาแบบหลักหนี ค่าสถิติพื้นฐานของตัวแปรตามของกลุ่มต่างๆ แสดงไว้ในตารางที่ 25

ตารางที่ 25 ค่าเฉลี่ยของคะแนนการเผชิญปัญหาแบบหลักหนีจำแนกตามรูปแบบการอธิบายการมองโลก สาขาวิชาที่เรียน และระบบการเรียนของสถานศึกษา ($N = 411$)

สาขาวิชาที่เรียน	รูปแบบการอธิบายมองโลกในแง่ดี									รูปแบบการอธิบายมองโลกในแง่ร้าย									รวม						รวมทั้งหมด		
	ระบบของสถานศึกษา						รวม			ระบบของสถานศึกษา						รวม			ระบบเปิด			ระบบปิด					
	ระบบเปิด			ระบบปิด			\bar{X}	SD.	n	ระบบเปิด			ระบบปิด			\bar{X}	SD.	n	ระบบเปิด			ระบบปิด					
	\bar{x}	SD.	n	\bar{x}	SD.	n				\bar{x}	SD.	n	\bar{x}	SD.	n				\bar{x}	SD.	n	\bar{x}	SD.	n		\bar{x}	SD.
วิทยาศาสตร์	2.83	0.52	51	2.34	0.57	16	2.72	0.57	67	3.03	0.47	21	2.82	0.44	62	2.87	0.45	83	2.89	0.51	72	2.72	0.50	78	2.80	0.51	150
สังคมศาสตร์	2.81	0.51	64	2.73	0.37	14	2.80	0.48	78	2.28	0.18	2	3.04	0.47	41	3.01	0.49	43	2.80	0.51	66	2.96	0.47	55	2.87	0.49	121
มนุษยศาสตร์	2.88	0.51	31	2.84	0.53	18	2.86	0.51	49	2.86	0.38	14	3.03	0.45	77	3.01	0.44	91	2.87	0.47	45	3.00	0.47	95	2.96	0.47	140
รวม	2.83	0.51	146	2.64	0.54	48	2.78	0.52	194	2.93	0.46	37	2.96	0.46	180	2.96	0.46	217	2.85	0.50	183	2.89	0.50	228	2.87	0.50	411

ตารางที่ 26 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนสามทางของรูปแบบการอธิบายการมองโลก สาขาวิชาที่เรียน และระบบของสถานศึกษา ที่มีต่อกลวิธีการเผชิญปัญหาแบบหลีกเลี่ยง

ตัวแปรต้น	Sum of Squares	df	Mean Square	F	Sig.
ผลหลัก					
รูปแบบการอธิบายการมองโลก	0.45	1	0.45	1.94	.164
สาขาวิชาที่เรียน	1.36	2	0.68	2.96	.053
ระบบของสถานศึกษา	0.14	1	0.14	0.06	.805
ปฏิสัมพันธ์					
รูปแบบการอธิบายการมองโลก* สาขาวิชาที่เรียน	1.45	2	0.72	3.16*	.044
รูปแบบการอธิบายการมองโลก* ระบบของสถานศึกษา	1.94	1	1.94	8.48**	.004
สาขาวิชาที่เรียน*ระบบของสถานศึกษา	3.67	2			
รูปแบบการอธิบายการมองโลก* สาขาวิชาที่เรียน*ระบบของสถานศึกษา	0.54	2	0.27	1.18	.307
ความคลาดเคลื่อน	91.374	399	.229		
รวม	3497.090	411			

* $p < .05$, ** $p < .01$

ค่าเฉลี่ยคะแนนการเผชิญปัญหาแบบหลีกเลี่ยงนี้จำแนกตามรูปแบบการอธิบายการมองโลก สาขาวิชาที่เรียน และระบบการเรียนของสถานศึกษา ปรากฏในตารางที่ 25 และผลการวิเคราะห์ความแปรปรวน ปรากฏอยู่ในตารางที่ 26 พบว่าทั้งผลหลักของรูปแบบการอธิบายการมองโลก ($F=1.94$, ns) สาขาวิชาที่เรียน ($F=2.96$, ns) และระบบการเรียนของสถานศึกษา ($F=0.06$, ns) ไม่มีอิทธิพลต่อตัวแปรตามที่มีนัยสำคัญกับตัวแปรการเผชิญปัญหาแบบหลีกเลี่ยง และปฏิสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรอิสระทั้ง 3 ไม่มีนัยสำคัญ

ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนพบว่า มีปฏิสัมพันธ์ระหว่างคู่ของตัวแปรรูปแบบการอธิบายการมองโลก กับสาขาวิชาที่เรียน ($F= 3.16$, $p < .05$) ตัวแปรรูปแบบการอธิบายการมองโลกกับระบบของสถานศึกษา ($F= 8.48$, $p < .01$) และตัวแปรระบบการเรียนของสถานศึกษากับสาขาวิชาที่เรียน ($F= 8.01$, $p < .01$) ที่ส่งผลร่วมกันต่อตัวแปรการเผชิญปัญหาแบบหลีกเลี่ยงอย่างมีนัยสำคัญ ดังนั้นผู้วิจัยทำการทดสอบผลภายหลังการ

วิเคราะห์ความแปรปรวนโดยการทดสอบคะแนนเฉลี่ยรายคู่โดยวิธีของ Dunnett's T3 ของคะแนนการเผชิญปัญหาแบบหลีกเลี่ยงนี้จำแนกรายคู่ตามผลของปฏิสัมพันธ์ที่มีนัยสำคัญ และนำค่าเฉลี่ยคะแนนการเผชิญปัญหาแบบหลีกเลี่ยงนี้ของคู่ปฏิสัมพันธ์ไปลงจุดบนกราฟ เพื่อแสดงผลปฏิสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรแต่ละคู่ รายละเอียดของผลที่ได้มีดังนี้

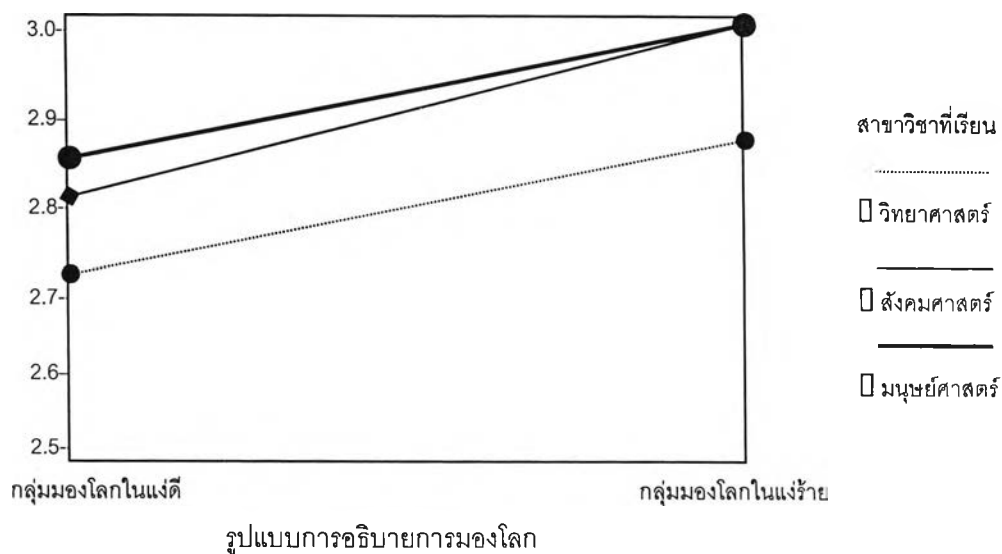
(1) การทดสอบคะแนนเฉลี่ยรายคู่โดยวิธีของ Dunnett's T3 ค่าเฉลี่ยการเผชิญปัญหาแบบหลีกเลี่ยงนี้จำแนกตามรูปแบบการอธิบายการมองโลกและสาขาวิชาที่เรียน แสดงผลในตารางที่ 27 การลงจุดบนกราฟ แสดงผลในภาพที่ 4

ตารางที่ 27 การทดสอบคะแนนเฉลี่ยรายคู่โดยวิธีของ Dunnett's T3 ค่าเฉลี่ยคะแนนการเผชิญปัญหาแบบหลีกเลี่ยงนี้จำแนกตามรูปแบบการอธิบายการมองโลก และ สาขาวิชาที่เรียน

รูปแบบการอธิบาย การมองโลก	สาขาวิชาที่เรียน	\bar{X}	SD.	1	2	3	4	5	6
1.มองโลกในแง่ดี	วิทยาศาสตร์	2.71	0.57						
2.มองโลกในแง่ดี	สังคมศาสตร์	2.80	0.48						
3. มองโลกในแง่ดี	มนุษยศาสตร์	2.86	0.51						
4.มองโลกในแง่ร้าย	วิทยาศาสตร์	2.87	0.45	~					
5.มองโลกในแง่ร้าย	สังคมศาสตร์	3.01	0.49	~	~				
6.มองโลกในแง่ร้าย	มนุษยศาสตร์	3.01	0.44	6 > 1	~	~			

คะแนนเฉลี่ยกลวิธีการเผชิญปัญหา
แบบหลีกเลี่ยง

ภาพที่ 4 ค่าเฉลี่ยคะแนนกลวิธีการเผชิญปัญหาแบบหลีกเลี่ยง จำแนกตามรูปแบบการอธิบายการมองโลกและสาขาวิชาที่เรียน

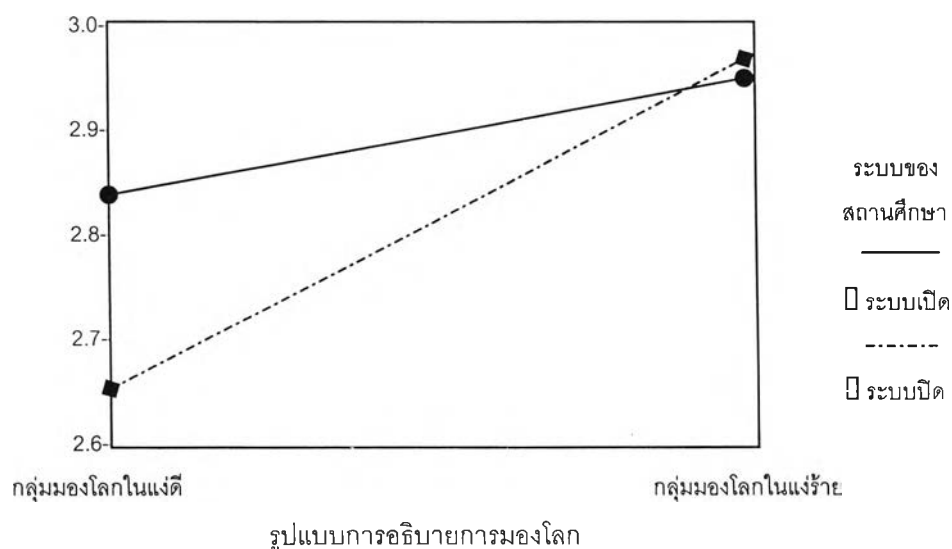
จากตารางที่ 27 แสดงให้เห็นว่า มีคู่ปฏิสัมพันธ์ที่ส่งผลร่วมกันต่อการใช้วิธีหลีกเลี่ยงที่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ 1 คู่ นั่นคือ นิสิตนักศึกษาที่มีรูปแบบการอธิบายแบบมองโลกในแง่ร้ายที่ศึกษาในสาขาวิชามนุษยศาสตร์ใช้การเผชิญปัญหาแบบหลีกเลี่ยงนี้มากกว่านิสิตนักศึกษาที่มองโลกในแง่ดีที่ศึกษาอยู่ในสาขาวิชาจิตวิทยาอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ภาพที่ 4 แสดงให้เห็นว่ามีปฏิสัมพันธ์ระหว่างรูปแบบการอธิบายการมองโลกกับสาขาวิชาที่เรียนมีอิทธิพลร่วมกันต่อการใช้วิธีการเผชิญปัญหาแบบหลีกเลี่ยง ที่ส่งผลให้เส้นกราฟไม่ขนานกัน นั่นคือคู่ของปฏิสัมพันธ์อย่างน้อยต้องมีคู่ใดคู่หนึ่งที่แตกต่างไปจากคู่อื่น

(2) การทดสอบคะแนนเฉลี่ยรายคู่โดยวิธีของ Dunnett's T3 ค่าเฉลี่ยการเผชิญปัญหาแบบหลีกเลี่ยงนี้ จำแนกตามรูปแบบการอธิบายการมองโลกและระบบการเรียนของสถานศึกษา แสดงผลในตารางที่ 28 การลงจุดบนกราฟแสดงผลในภาพที่ 5

ตารางที่ 28 การทดสอบคะแนนเฉลี่ยรายคู่โดยวิธีของ Dunnett's T3 ค่าเฉลี่ยคะแนนกลวิธีการเผชิญปัญหาแบบหลีกเลี่ยงนี้ จำแนกรายคู่ตามรูปแบบการอธิบายการมองโลก และ ระบบการเรียนของสถานศึกษา

รูปแบบการอธิบาย การมองโลก	ระบบการเรียนของ สถานศึกษา	\bar{X}	SD.	1	2	3	4	5	6
1.มองโลกในแง่ดี	ระบบเปิด	2.83	0.51	~					
2.มองโลกในแง่ดี	ระบบปิด	2.64	0.54	~					
3.มองโลกในแง่ร้าย	ระบบเปิด	2.93	0.46	~	~				
4.มองโลกในแง่ร้าย	ระบบปิด	2.96	0.46	~	4>2	~			

คะแนนเฉลี่ยกลวิธีการเผชิญปัญหา
แบบหลีกเลี่ยงนี้

ภาพที่ 5 ค่าเฉลี่ยคะแนนกลวิธีการเผชิญปัญหาแบบหลีกเลี่ยงนี้ จำแนกตามรูปแบบการอธิบายการมองโลกและระบบของสถานศึกษา

จากตารางที่ 28 แสดงให้เห็นว่า มีคู่ปฏิสัมพันธ์ที่ส่งผลร่วมกันต่อการใช้วิธีการหลักหนีที่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญ 1 คู่ นั่นคือ นิสิตนักศึกษาที่มีรูปแบบการอธิบายแบบมองโลกในแง่ร้ายที่ศึกษาอยู่ใน มหาวิทยาลัยเปิดใช้วิธีการหลักหนีมากกว่านิสิตนักศึกษาที่มีรูปแบบการอธิบายการมองโลกในแง่ดีที่ศึกษาอยู่ใน มหาวิทยาลัยระบบปิด อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ภาพที่ 5 แสดงให้เห็นว่ามีปฏิสัมพันธ์ระหว่างรูปแบบการอธิบายการมองโลกกับระบบการเรียนของสถานศึกษามีอิทธิพลร่วมกันต่อการใช้วิธีการเผชิญปัญหาแบบหลักหนี ที่ส่งผลให้เส้นกราฟไม่ขนานกัน นั่นคือคู่ของปฏิสัมพันธ์อย่างน้อยต้องมีคู่ใดคู่หนึ่งที่แตกต่างไปจากคู่อื่น

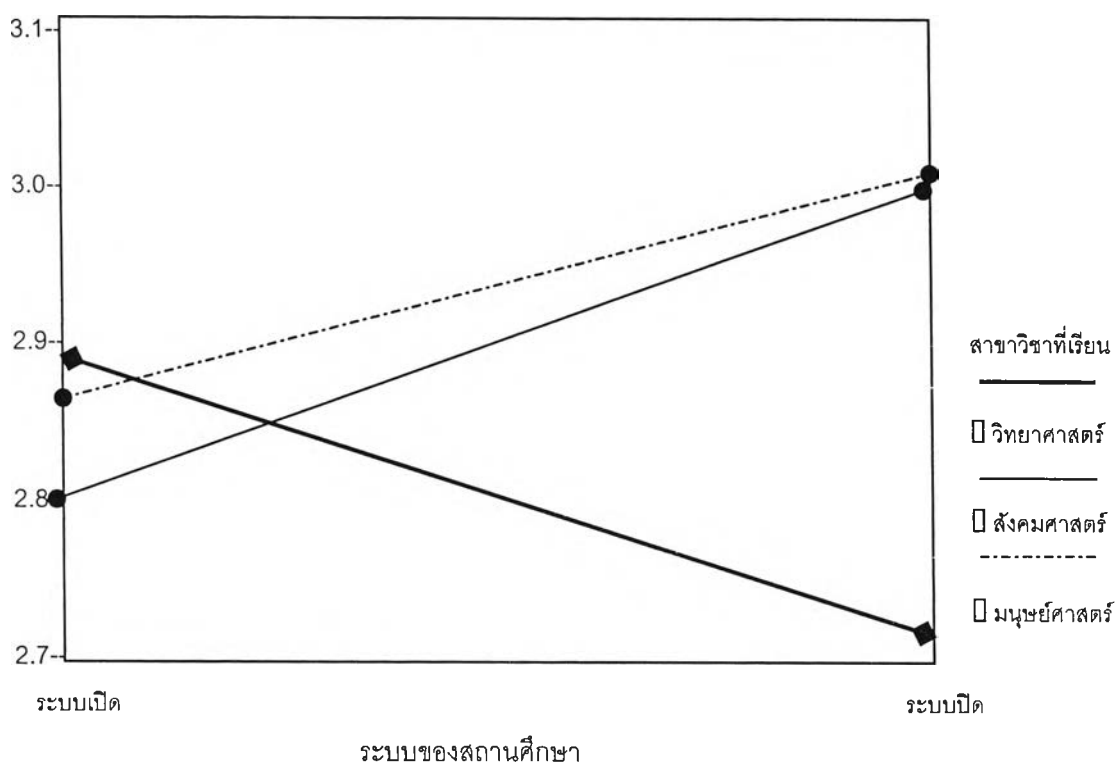
(3) การทดสอบคะแนนเฉลี่ยรายคู่โดยวิธีของ Dunnett's T3 ค่าเฉลี่ยการเผชิญปัญหาแบบหลักหนี จำแนกตามสาขาวิชาที่เรียนและระบบการเรียนของสถานศึกษา แสดงผลในตารางที่ 29 การลงจุดบนกราฟ แสดงผลในภาพที่ 6

ตารางที่ 29 การทดสอบคะแนนเฉลี่ยรายคู่โดยวิธีของ Dunnett's T3 ค่าเฉลี่ยคะแนนกลวิธีการเผชิญปัญหาแบบหลักหนีจำแนกรายคู่ตามสาขาวิชาที่เรียนและระบบการเรียนของสถานศึกษา

ระบบการเรียนของ สถานศึกษา	สาขาวิชาที่เรียน	\bar{X}	SD.	1	2	3	4	5	6
1.ระบบเปิด	วิทยาศาสตร์	2.89	0.51	~					
2.ระบบเปิด	สังคมศาสตร์	2.80	0.51	~					
3.ระบบเปิด	มนุษยศาสตร์	2.87	0.47	~	~				
4.ระบบปิด	วิทยาศาสตร์	2.72	0.50	~	~				
5.ระบบปิด	สังคมศาสตร์	2.96	0.47	~	~	~			
6.ระบบปิด	มนุษยศาสตร์	3.00	0.47	~	~	~	6>4	~	~

คะแนนเฉลี่ยกลวิธีการเผชิญปัญหา

แบบหลักหนี

ภาพที่ 6 ค่าเฉลี่ยคะแนนกลวิธีการเผชิญปัญหาแบบหลักหนี จำแนกตามสาขาวิชาที่เรียน และระบบการเรียนของสถานศึกษา

จากตารางที่ 29 แสดงให้เห็นว่า มีคู่ปฏิสัมพันธ์ที่ส่งผลร่วมกันต่อการใช้วิธีการหลักหนีที่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ 1 คู่ นั่นคือ พบว่านิสิตนักศึกษาในระบบมหาวิทยาลัยปิดสาขาวิชามนุษยศาสตร์ใช้การหลักหนีมากกว่านิสิตนักศึกษาในมหาวิทยาลัยระบบปิดสาขาวิชาวิทยาศาสตร์ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ภาพที่ 6 แสดงให้เห็นว่ามีปฏิสัมพันธ์ระหว่างสาขาวิชาที่เรียนกับระบบการเรียนของสถานศึกษามีอิทธิพลร่วมกันต่อการใช้วิธีการเผชิญปัญหาแบบหลักหนี ที่ส่งผลให้เส้นกราฟไม่ขนานกัน นั่นคือคู่ของปฏิสัมพันธ์อย่างน้อยต้องมีคู่ใดคู่หนึ่งที่แตกต่างไปจากคู่อื่น

2.3.3 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนของรูปแบบการอธิบายการมองโลก เพศ และสาขาวิชาที่เรียน ที่มีต่อกลวิธีการเผชิญปัญหาแบบหลีกเลี่ยง

เนื่องจากการจำแนกกลุ่มตัวอย่างตามตัวแปรรูปแบบการอธิบายการมองโลก เพศ และสาขาวิชาที่เรียน และระบบการเรียนของสถานศึกษา พบว่า กลุ่มตัวอย่างในแต่ละกลุ่มมีจำนวนแตกต่างกันมาก ผู้วิจัยจึงได้ทดสอบความเป็นเอกพันธ์ของความแปรปรวน (Homogeneity of Variance Tests) ของคะแนน โดยใช้วิธีการทดสอบแบบ Levene ผลการทดสอบพบว่า ความแปรปรวนไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 ($F = 1.118$) ผู้วิจัยจึงวิเคราะห์ข้อมูลด้วยวิธีวิเคราะห์ความแปรปรวนสามทางมีตัวแปรต้นคือ รูปแบบการอธิบายการมองโลก สาขาวิชาที่เรียน และระบบการเรียนของสถานศึกษา ตัวแปรตามคือ คะแนนการเผชิญปัญหาแบบหลีกเลี่ยง ค่าสถิติพื้นฐานของตัวแปรตามของกลุ่มต่างๆ แสดงไว้ในตารางที่ 30

ตารางที่ 30 ค่าเฉลี่ยคะแนนกลวิธีการเผชิญปัญหาแบบหลีกเลี่ยง จำแนกตามรูปแบบการอธิบายการมองโลก เพศ และสาขาวิชาที่เรียน ($N = 411$)

สาขาวิชาที่เรียน	รูปแบบการอธิบายมองโลกในแง่ดี									รูปแบบการอธิบายมองโลกในแง่ร้าย									รวม						รวมทั้งหมด		
	จำแนกตามเพศ						รวม			จำแนกตามเพศ						รวม			เพศชาย			เพศหญิง					
	เพศชาย			เพศหญิง			รวม	เพศชาย			เพศหญิง			รวม	เพศชาย			เพศหญิง									
	\bar{x}	SD.	n	\bar{x}	SD.	n		\bar{x}	SD.	n	\bar{x}	SD.	n		\bar{x}	SD.	n	\bar{x}	SD.	n	\bar{x}	SD.	n				
วิทยาศาสตร์	2.64	0.59	38	2.80	0.54	29	2.71	0.57	67	2.92	0.43	45	2.81	0.48	38	2.87	0.45	83	2.79	0.52	83	2.81	0.50	67	2.80	0.51	150
สังคมศาสตร์	2.73	0.43	41	2.87	0.53	37	2.81	0.48	78	3.07	0.60	23	2.94	0.33	20	3.01	0.49	43	2.85	0.52	64	2.89	0.47	57	2.87	0.49	121
มนุษยศาสตร์	2.97	0.53	16	2.81	0.50	33	2.86	0.51	49	2.96	0.42	48	3.05	0.47	43	3.01	0.44	91	2.97	0.44	64	2.95	0.50	76	2.96	0.47	140
รวม	2.74	0.52	95	2.83	0.52	99	2.78	0.52	194	2.97	0.46	116	2.94	0.46	101	2.96	0.46	217	2.86	0.50	211	2.89	0.49	200	2.87	0.50	411

ตารางที่ 31 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนสามทางของรูปแบบการอธิบายการมองโลก เพศ และสาขาวิชาที่เรียน ที่มีต่อการเผชิญปัญหาแบบหลักหนี

ตัวแปรต้น	Sum of Squares	df	Mean Square	F	Sig.
ผลหลัก					
รูปแบบการอธิบายการมองโลก	2.24	1	2.24	9.40**	.002
เพศ	0.08	1	0.08	0.00	.953
สาขาวิชาที่เรียน	1.66	2	0.83	3.48*	.032
ปฏิสัมพันธ์					
รูปแบบการอธิบายการมองโลก*เพศ					
รูปแบบการอธิบายการมองโลก*สาขาวิชาที่เรียน	0.21	1	0.21	0.88	.348
เพศ*สาขาวิชาที่เรียน	0.10	2	0.05	0.22	.803
รูปแบบการอธิบายการมองโลก*เพศ*สาขาวิชาที่เรียน	0.06	2	0.03	0.14	.870
ความคลาดเคลื่อน	94.898	399	.238		
รวม	3497.090	411			

* $p < .05$, ** $p < .01$

ตารางที่ 32 การทดสอบคะแนนเฉลี่ยรายคู่โดยวิธีของ Dunnett's T3 ตัวแปรกลวิธีการเผชิญปัญหาแบบหลักหนีจำแนกตามสาขาวิชาที่เรียน

สาขาวิชาที่เรียน	n	\bar{X}	สาขาวิชาที่เรียน		
			1	2	3
1. วิทยาศาสตร์	150	2.80			
2. สังคมศาสตร์	121	2.87	~		
3. มนุษยศาสตร์	140	2.96	3>1	~	

ผลของค่าเฉลี่ยคะแนนการเผชิญปัญหาแบบหลักหนีจำแนกตามรูปแบบการอธิบายการมองโลก เพศ และสาขาวิชาที่เรียน ปรากฏในตารางที่ 30 ส่วนผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนสามทางของตัวแปรการเผชิญปัญหาแบบหลักหนี จำแนกตามรูปแบบการอธิบายการมองโลก เพศ และสาขาวิชาที่เรียน ดังปรากฏใน

ตารางที่ 31 พบว่า ผลหลักของรูปแบบการอธิบายการมองโลก ($F=9.40$, $p < .01$) และสาขาวิชาที่เรียน ($F=3.48$, $p < .05$) ส่งผลต่อการเผชิญปัญหาแบบหลีกเลี่ยงอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .01 และ .05 ตามลำดับ ส่วนตัวแปรเพศ ($F=0.00$, ns) ไม่ส่งผลต่อกลวิธีการเผชิญปัญหาแบบหลีกเลี่ยงอย่างมีนัยสำคัญ และไม่เกิดปฏิสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรที่ส่งผลต่อกลวิธีการเผชิญปัญหาแบบหลีกเลี่ยงอย่างมีนัยสำคัญ ผู้มีรูปแบบการอธิบายการมองโลกในแง่ร้ายมีค่าเฉลี่ยคะแนนการเผชิญปัญหาแบบหลีกเลี่ยงนี้ ($\bar{X} = 2.96$) มากกว่าผู้มีรูปแบบการอธิบายการมองโลกในแง่ดี ($\bar{X} = 2.78$) และผลการทดสอบคะแนนเฉลี่ยรายคู่คะแนนการเผชิญปัญหาแบบหลีกเลี่ยงนี้ หลังการวิเคราะห์ความแปรปรวนด้วยวิธีของ Dunnett's T3 ในตัวแปรสาขาวิชาที่เรียน พบว่าค่าเฉลี่ยคะแนนการเผชิญปัญหาแบบหลีกเลี่ยงนี้ ของนิสิตนักศึกษาในสาขาวิชามนุษยศาสตร์มีค่าเฉลี่ยของคะแนนการเผชิญปัญหาแบบหลีกเลี่ยงนี้สูงกว่านิสิตนักศึกษาสาขาวิชาวิทยาศาสตร์ แต่ไม่แตกต่างไปจากนิสิตนักศึกษาในสาขาวิชาสังคมศาสตร์

ผลที่ได้แสดงว่านิสิตนักศึกษาที่มีรูปแบบการอธิบายในลักษณะการมองโลกในแง่ร้าย ใช้วิธีการเผชิญปัญหาแบบหลีกเลี่ยงนี้สูงกว่านิสิตนักศึกษาที่มีรูปแบบการอธิบายในลักษณะการมองโลกในแง่ดี และนิสิตนักศึกษากลุ่มสาขาวิชามนุษยศาสตร์มีการใช้วิธีการเผชิญปัญหาแบบหลีกเลี่ยงนี้สูงกว่านิสิตนักศึกษาสาขาวิทยาศาสตร์ แต่ไม่แตกต่างไปจากนิสิตนักศึกษาสาขาวิชาสังคมศาสตร์

สรุปผลวิเคราะห์ข้อมูล

1. รูปแบบการอธิบายการมองโลกและกลวิธีการเผชิญปัญหาของนิสิตนักศึกษา พบว่า

1.1 จากกลุ่มตัวอย่างขั้นต้นจำนวน 743 คน (ตารางที่ 5) สามารถจำแนกเป็นกลุ่มที่มีรูปแบบการมองโลกในแง่ดี และมองโลกในแง่ร้ายได้จำนวน 411 คน คิดเป็นร้อยละ 55.3 ที่ไม่สามารถจำแนกได้ มีจำนวน 332 คน คิดเป็นร้อยละ 44.7 จากกลุ่มตัวอย่างที่จำแนกรูปแบบการมองโลกได้ จำนวน 411 คน (ตารางที่ 4 , 6 และ 7) จำแนกเป็นกลุ่มที่มีรูปแบบการมองโลกในแง่ดี จำนวน 194 คน คิดเป็นร้อยละ 47.2 และ เป็นกลุ่มที่มีรูปแบบการอธิบายการมองโลกในแง่ร้าย จำนวน 217 คน คิดเป็นร้อยละ 52.8

1.2 นิสิตนักศึกษา ใช้กลวิธีการเผชิญปัญหาที่มีประสิทธิภาพ ได้แก่ กลวิธีการเผชิญปัญหาแบบมุ่งจัดการกับปัญหา และแบบแสวงหาการสนับสนุนทางสังคมในระดับสูง และใช้กลวิธีการเผชิญปัญหาที่ไม่มีประสิทธิภาพ ได้แก่ กลวิธีการหลีกเลี่ยง ในระดับต่ำ (ตารางที่ 8 และ 10)

2. จากการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างกลวิธีการเผชิญปัญหาทั้ง 3 รูปแบบกับตัวแปรอิสระได้แก่รูปแบบการอธิบายการมองโลก เพศ ระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน สาขาวิชาที่เรียน และระบบการเรียนของสถานศึกษา ด้วยการวิเคราะห์ความแปรปรวนสามทาง และการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยคะแนนรายคู่ด้วยวิธีของ Dunnett's T3 ของคะแนนกลวิธีการเผชิญปัญหาทั้ง 3 รูปแบบ ได้ผลความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรที่สำคัญ มีดังต่อไปนี้

2.1 รูปแบบการอธิบายการมองโลกกับกลวิธีการเผชิญปัญหาทั้ง 3 รูปแบบ พบว่า

2.1.1 นิสิตนักศึกษาที่มีรูปแบบการอธิบายการมองโลกที่ต่างกันจะใช้วิธีการเผชิญปัญหาแบบมุ่งจัดการกับปัญหาแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 (ตารางที่ 12) โดยนิสิตนักศึกษาที่มองโลกในแง่ดีใช้วิธีการเผชิญปัญหาแบบมุ่งจัดการกับปัญหาสูงกว่านิสิตนักศึกษาที่มีรูปแบบการอธิบายการมองโลกในแง่ร้าย (ตารางที่ 11)

2.1.2 นิสิตนักศึกษาที่มีรูปแบบการอธิบายการมองโลกที่ต่างกันจะใช้วิธีการเผชิญปัญหาแบบแสวงหาการสนับสนุนทางสังคมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 (ตารางที่ 18) นิสิตนักศึกษาที่มีรูปแบบการอธิบายการมองโลกในแง่ร้ายใช้วิธีการเผชิญปัญหาแบบแสวงหาการสนับสนุนทางสังคมสูงกว่าผู้ที่มีรูปแบบการอธิบายการมองโลกในแง่ดี (ตารางที่ 17)

2.1.3 นิสิตนักศึกษาที่มีรูปแบบการอธิบายการมองโลกที่ต่างกันจะใช้วิธีการเผชิญปัญหาแบบหลีกเลี่ยงแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 (ตารางที่ 24) โดยผลที่ได้แสดงให้เห็นว่า

2.1.3.1 นิสิตนักศึกษาที่มีรูปแบบการอธิบายการมองโลกในแง่ร้ายใช้วิธีการเผชิญปัญหาแบบหลีกเลี่ยงสูงกว่าผู้ที่มีรูปแบบการอธิบายการมองโลกในแง่ดี (ตารางที่ 23)

2.1.3.2 นิสิตนักศึกษาที่มีรูปแบบการอธิบายการมองโลกที่ต่างกันและเรียนในสาขาวิชาที่ต่างกันมีการใช้วิธีการเผชิญปัญหาแบบหลักหนีแตกต่างกัน (ตารางที่ 26 และ 27) โดยนิสิตนักศึกษาที่มีรูปแบบการอธิบายแบบมองโลกในแง่ร้าย และศึกษาในสาขาวิชามนุษยศาสตร์ใช้การเผชิญปัญหาแบบหลักหนีมากกว่า นิสิตนักศึกษาที่มองโลกในแง่ดีและศึกษาอยู่ในสาขาวิชาวิทยาศาสตร์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

2.1.3.3 นิสิตนักศึกษาที่มีรูปแบบการอธิบายการมองโลกที่ต่างกันรวมทั้งเรียนในระบบการเรียนของสถานศึกษาที่ต่างกันใช้วิธีการเผชิญปัญหาแบบหลักหนีแตกต่างกัน (ตารางที่ 26 และ 28) โดยพบว่านิสิตนักศึกษาที่มีรูปแบบการอธิบายแบบมองโลกในแง่ร้ายที่เรียนอยู่ในมหาวิทยาลัยปิดใช้วิธีการหลักหนีมากกว่า นิสิตนักศึกษาที่มีรูปแบบการอธิบายการมองโลกในแง่ดีในมหาวิทยาลัยปิด อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

2.2 เพศกับกลวิธีการเผชิญปัญหา พบว่า

2.2.1 นิสิตนักศึกษาเพศชายและหญิงใช้วิธีการเผชิญปัญหาแบบมุ่งจัดการกับปัญหาไม่แตกต่างกัน (ตารางที่ 12)

2.2.2 นิสิตนักศึกษาเพศชายกับหญิงใช้วิธีการเผชิญปัญหาแบบแสวงหาการสนับสนุนทางสังคมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 (ตารางที่ 17) โดยพบว่า นิสิตนักศึกษาเพศหญิงใช้วิธีการเผชิญปัญหาแบบแสวงหาการสนับสนุนทางสังคมสูงกว่า นิสิตนักศึกษาชาย (ตารางที่ 18)

2.2.3 นิสิตนักศึกษาชายและหญิงใช้วิธีการเผชิญปัญหาแบบหลักหนีไม่แตกต่างกัน (ตารางที่ 24 และ 31)

2.3 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนกับกลวิธีการเผชิญปัญหา พบว่า

2.3.1 นิสิตนักศึกษาที่มีระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่ต่างกันจะใช้วิธีการเผชิญปัญหาแบบมุ่งจัดการกับปัญหาไม่แตกต่างกัน (ตารางที่ 12)

2.3.2 นิสิตนักศึกษาที่มีระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่ต่างกันจะใช้วิธีการเผชิญปัญหาแบบแสวงหาการสนับสนุนทางสังคมไม่แตกต่างกัน (ตารางที่ 18)

2.3.3 นิสิตนักศึกษาที่มีระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่ต่างกันจะใช้วิธีการเผชิญปัญหาแบบหลักหนีไม่แตกต่างกัน (ตารางที่ 24)

แสดงให้เห็นว่านิสิตนักศึกษาที่มีระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง ปานกลาง หรือ ต่ำ ใช้วิธีการเผชิญปัญหาทั้ง 3 รูปแบบคือแบบมุ่งจัดการกับปัญหา แบบแสวงหาการสนับสนุนทางสังคม และแบบหลักหนี ไม่แตกต่างกัน

2.4 สาขาวิชาที่เรียนกับกลวิธีการเผชิญปัญหา พบว่า

2.4.1 นิสิตนักศึกษาที่เรียนอยู่สาขาวิชาเรียนที่ต่างกันจะใช้วิธีการเผชิญปัญหาแบบมุ่งจัดการกับปัญหาไม่แตกต่างกัน (ตารางที่ 14) หรือ แสดงให้เห็นว่า นิสิตนักศึกษาที่เรียนต่างสาขาวิชาได้แก่สาขาวิทยาศาสตร์ สังคมศาสตร์ และมนุษยศาสตร์ ใช้วิธีการเผชิญปัญหาแบบมุ่งจัดการกับปัญหาไม่แตกต่างกัน

2.4.2 นิสิตนักศึกษาที่เรียนต่างสาขาวิชาได้แก่สาขาวิทยาศาสตร์ สังคมศาสตร์ และมนุษยศาสตร์ ใช้วิธีการเผชิญปัญหาแบบแสวงหาการสนับสนุนทางสังคมไม่แตกต่างกัน (ตารางที่ 20)

2.4.3 นิสิตนักศึกษาที่เรียนอยู่สาขาวิชาเรียนที่ต่างกันจะใช้วิธีการเผชิญปัญหาแบบหลีกเลี่ยงนี้แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 (ตารางที่ 31) โดย นิสิตนักศึกษาที่อยู่ในสาขาวิชามนุษยศาสตร์มีการใช้วิธีการหลีกเลี่ยงปัญหาสูงกว่าสาขาวิชาวิทยาศาสตร์ แต่นิสิตสาขามนุษยศาสตร์ใช้วิธีการหลีกเลี่ยงนี้ไม่แตกต่างไปจากนิสิตนักศึกษาที่เรียนในสาขาวิชาสังคมศาสตร์ (ตารางที่ 33)

2.4.4 นิสิตนักศึกษาที่เรียนต่างสาขาวิชาได้แก่สาขาวิทยาศาสตร์ สังคมศาสตร์ และมนุษยศาสตร์ และเรียนอยู่ในระบบการเรียนของสถานศึกษาที่ต่างกันคือระบบเปิดหรือระบบปิด จะใช้วิธีการเผชิญปัญหาแบบหลีกเลี่ยงนี้แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 (ตารางที่ 26 และ 29) โดยนิสิตนักศึกษา ในระบบมหาวิทยาลัยปิดสาขามนุษยศาสตร์ใช้การหลีกเลี่ยงนี้มากกว่านิสิต นักศึกษาในมหาวิทยาลัยระบบเปิดสาขาวิทยาศาสตร์

2.5 ระบบการเรียนของสถานศึกษากับกลวิธีการเผชิญปัญหา พบว่า

2.5.1 นิสิตนักศึกษาที่เรียนในมหาวิทยาลัยระบบเปิดและปิดใช้วิธีการเผชิญปัญหาแบบมุ่งจัดการกับปัญหาไม่แตกต่างกัน (ตารางที่ 14)

2.5.2 นิสิตนักศึกษาที่เรียนในมหาวิทยาลัยระบบเปิดและปิดใช้วิธีการเผชิญปัญหาแบบแสวงหาการสนับสนุนทางสังคมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 (ตารางที่ 19 และ 20) โดยนิสิตนักศึกษาที่เรียนในมหาวิทยาลัยระบบปิดใช้กลวิธีการแสวงหาการสนับสนุนทางสังคมมากกว่ามหาวิทยาลัยเปิด

2.5.3 นิสิตนักศึกษาที่เรียนในมหาวิทยาลัยระบบเปิดและระบบปิดใช้วิธีการเผชิญปัญหาแบบหลีกเลี่ยงนี้ไม่แตกต่างกัน (ตารางที่ 26)